

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு- கலை-II

மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU- KALAI - II .

Tamil Poetry Selections.

III & IV Semester.

B.A. / B.V.A / B.P.A. TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

I

TAMIL CHEIYUL THIRATTU - KALAI - II.

A Prescribed Tamil Text book (Poetry Selections) for **B.A/ B.V.A / B.P.A.**
Degree Courses (**III & IV Semester**)

Chief Editor: Prof.U.Basavaraju.

Chairman, Board of Studies in Tamil & Malayalam,
Bengaluru City University & Professor of Tamil,
Maharani Cluster University, Bengaluru-560001.

Edited by: Prof.I. Arockia Mary.

HoD of Tamil,
St.Joseph' s college (Autonomous) Lalbagh road,
Bengaluru-560027.

Published by:

Bengaluru City University, Bengaluru-560001.

© Bengaluru City University.

Pp.

First Print - 2022.

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்.

பேரா. உ. பசுவராசு.

Price:

விலை ரூ:

வெளியீடு:

பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக் கழகம்.

FOREWORD

I am happy to present the new edition of the Tamil text book **TAMIL CHEYUL THIRATTU – KALAI -II** For the **III** and **IV** semester **BA/ BVA/ BPA** degree courses of Bengaluru City University (BCU) published by Bengaluru City University. I hope this new textbook will be a rewarding experience for both Teachers and students. Board of studies – Tamil, BCU has taken this initiative of selecting, editing and designing this textbook. I thank the Chief Editor, Editor, members of the text book committee and the staff of Bengaluru City University for publishing this book.

Prof. Lingaraja Gandhi
Vice-Chancellor
Bengaluru City University

Preface

As per the request of the Board of Studies in Tamil, Bengaluru City University is bringing out the Tamil Text Book of Poetry “**Tamil Cheiyul Thirattu Kalai-II** for the **III** and **IV** semester **BA/ BVA/ BPA** degree courses of Bengaluru City University (BCU)

The Tamil Students of this University will be very much benefited by this Publication.

I thank our University Vice-Chancellor Prof. Lingaraja Gandhi and Registrar of Bengaluru City University for their Consistent support for this publication.

I thank the Members of Board of Studies for their efforts in the preparation of this textbook.

Prof. U. Basavaraju
Chairman,
Board of Studies in Tamil
& Malayalam,
Bengaluru City University.

Members of the Board of Studies in Tamil

1. **Prof. U. Basavaraju** Chief Editor
Chairman, Board of Studies in
Tamil and Malayalam,
Bengaluru City University and
HoD of Tamil,
Maharani Cluster University,
Bengaluru-560001.
2. **Prof. I. Arockia Mary** Editor
HoD of Tamil,
St. Joseph's College (Autonomous)
Lalbagh Road, Bengaluru-560027
3. **Mrs. Amudha. S** Member
Associate Professor of Tamil
Deccan College of Management & Science,
Bengaluru-562149
4. **Dr. T. Saraswathi** Member
Assistant Professor in Tamil
Govt. Arts and Science College,
Midugarapalli,
Hosur (TN) Pin-635109.

முன்னுரை

கர்நாடக மாநிலத் தலைநகராம் பெங்களூருவில் அமைந்து கலை ,அறிவியல் , வணிகம், நிர்வாகவியல் ,கணினி மற்றும் பல்வேறு துறைக் கல்வியை வழங்கி வரும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகத்தின் செயல்திறன் பல்வேறு வகைகளில் வளர்ந்து வருகிறது.

மாணவர்களின் நலன் கருதி அவர்களின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கிக் காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு இப்பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அது தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு- கலை -II ஆக வெளிவந்துள்ளதுஇது B.A / B.V.A /B.P.A பட்ட வகுப்பிற்குரிய மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவ மாணாக்கர்களுக்கு உரியது.

கர்நாடகத்தில் தமிழ் பயிலும், பயில வரும் அண்டை மாநில மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழக பாட நூல் குழுவினரால் இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் உருவாகப் பல வகைகளிலும் உதவிய பாடநூல் குழுவினருக்கும், புலவர்.கார்த்தியாயினி அம்மையார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இந்நூலைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரா.பசவராசு .உ .

தலைவர்

பாடநூற்குழு

பெங்களூரு நகரப்

பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு - கலை-II

மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU- KALAI - II.

Tamil Poetry Selections.

III & IV Semester.

B.A. / B.V.A / B.P.A. TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

VII

பொருளடக்கம்.

மூன்றாம் பருவம்	நான்காம் பருவம்
<p>அலகு- I. கலிங்கத்துப் பரணி போர் பாடியது</p> <p>அலகு - II. திருவரங்க கலம்பகம்</p> <p>அலகு- III. சித்தர் பாடல்கள்</p> <p>அலகு-IV. இலக்கணம் பொருள் இலக்கணம்</p>	<p>அலகு - I. பாரதிதாசன் கவிதைகள் - பெண்ணுலகு</p> <p>அலகு-II. வைரமுத்து கவிதைகள்</p> <p>அலகு- III. ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி - கண்ணதாசன்</p> <p>அலகு -IV. இலக்கணம் 1.யாப்பு 2.அணி</p>

மூன்றாம் பருவம்

கலிங்கத்துப்பரணி - ஜெயங்கொண்டார்

போர் பாடியது

கலிங்கத்துப்பரணி என்ற நூல் பரணி வகையைச் சார்ந்த சிற்றிலக்கியம் ஆகும். இந்நூல் முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் கலிங்கப் போர் வெற்றி குறித்துப் பாடப்பட்ட நூல் ஆகும். குலோத்துங்கனைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டது. அனந்தவர்மன் என்னும் வட கலிங்க மன்னன் திறை கொடாமலிருந்த பிழையின் காரணமாக முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் படைத்தலைவனும் அமைச்சனுமாயிருந்த கருணாகரத் தொண்டைமான் கி.பி. 1112 ஆம் ஆண்டில் போரில் வென்ற செய்தியே நூற்பொருள். இது ஜெயங்கொண்டார் என்னும் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. இவர் தீபங்குடியைச் சேர்ந்தவர் ஆவார்.

பரணி நூல்களுக்குத் தோற்றவர் பெயரிலேயே தலைப்புத் தரும் வழக்கிற்கு ஏற்ப தோல்வியடைந்த கலிங்கத்தின் பெயரை வைத்து, இந்த நூல் “கலிங்கத்துப் பரணி” என அழைக்கப்படுவதாயிற்று. தமிழில் முதன் முதலில் எழுந்த பரணி நூல் கலிங்கத்துப் பரணியே ஆகும். இதுவே பிற்காலப் பரணி நூல்களுக்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்த நூலாகும். இது கலித் தாழிசையாற் பாடப்பெற்றது. 599 தாழிசைகளை உடையது. காலம் (1078- 1118-குலோத்துங்க சோழன் காலம்) பதினோராம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. சமகாலப் புலவரான ஒட்டக்கூத்தர் இந்நூலைத் தென்தமிழ்த் தெய்வப்பரணி எனப் புகழ்ந்துள்ளார்.

பரணி என்பது போரில் ஆயிரம் யானைகளை வென்ற வீரனைப் பாடும் சிற்றிலக்கிய வகை ஆகும். போரிலிருந்து மீண்ட தலைமகன் பால் புலவியுற்ற தலைமகளது ஊடலைத் தீர்க்க புலவர்கள் வாயிலாவதும், புலவியாற்றிய பின்னர், தலைவன் சென்ற காட்டின் கொடுமையையும் தலைவனின் வீரத்தையும், அக்காட்டிலுள்ள பேய்கள் காளிக்குச் சொல்லுவதையும், காளி பேய்களுக்கு உரைப்பதையும் எடுத்துச் சொல்லும் வடிவுடன் பரணி நூலானது அமையும்.

கவிகள் என்போர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் கவிகளைச் சொல்பவர்கள் ஆவார்கள். அத்தகையவருகளுள் ஜெயங்கொண்டார் மிகவும் குறிப்பிடத்தகுந்தவர். இவர் முதற்குலோத்துங்க சோழனுடைய அவைக்களப் புலவராகத் திகழ்ந்தவர். குலோத்துங்க சோழனுடைய புகழையும் அவனது

தலைமைப் படைத்தலைவனான கருணாகரத்தொண்டைமானின் சிறப்பையும் கலிங்கத்துப் பரணி என்னும் நூலைப் பாடி நிலை நிறுத்தியவர்.

இவருடைய ஊர், இயற்பெயர், பிறப்பு, வளர்ப்பு இதுவரைத் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. தீபங்குடிப்பத்து என்னும் நூலில் உள்ள மூன்றாவது பாடலாலும், தமிழ் நாவலர் சரிதையின் 117ஆவது பாடலாலும் இவருடைய ஊர் தீபங்குடி என அறியமுடிகிறது. இவருடைய காலம் 11ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியாகவோ 12ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகவோ இருக்கலாம். இவரை பிற்கால புலவரான பலபட்டடைச்சொக்கநாதர், 'பரணிக்கோர் செயங்கொண்டார்' என சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்.

போர் பாடியது

போரின் பேரொலி

எடுமெடு மெடுமென வெடுத்ததோர்
இகலொலி கடலொலி யிகக்கவே
விடுவிடு விடுபரி கரிக்குழாம்
விடும்விடு மெனுமொலி மிகைக்கவே. 1

வெருவர வரிசிலை தெறித்தநாண்
விசைபடு திசைமுகம் வெடிக்கவே
செருவிடை யவரவர் தெழித்ததோர்
தெழியுல குகள்செவி டெடுக்கவே. 2

யானைப் படையும் குதிரைப் படையும்

எறி கடலொடு கடல் கிடைத்தபோல்
இரு படைகளும் எதிர் கிடைக்கவே;
மறி திரையொடு திரை மலைத்தபோல்
வரு பரியொடு பரி மலைக்கவே. 3

கன வரையொடு வரை முனைத்தபோற்
கட கரியொடு கரி முனைக்கவே;
இனமுகில் முகிலொடும் எதிர்த்தபோல்,
இரதமொடு இரதமும் எதிர்க்கவே. 4

வீரர்களும் அரசர்களும்

பொருபுலி புலியொடு சிலைத்தபோற்

பொரு படரொடு படர் சிலைக்கவே;
அரியினொடு அரியினம் அடர்ப்ப போல்,
அரசரும் அரசரும் அடர்க்கவே. 5

விளைகனல் விழிகளின் முளைக்கவே

மினல் ஒளி கனலிடை எறிக்கவே;
வளைசிலை உருமென இடிக்கவே
வடி கணை நெடுமழை படைக்கவே. 6

யானைப் போர்.

மருப்பொடு மருப்பு எதிர் பொருப்பிவை

எனப்பொரு மதக்கரி மருப்பி னிடையே
நெருப்பொடு நெருப்பு எதிர் சுடர்ப்பொறி,
தெறித்தெழ நிழற்கொடி தழற்க துவவே. 7

நிழற்கொடி தழற்கது வலிற் கடிது

ஒளித்தவை நினைப்பவர் நினைப்பதன் முனே
அழற்படு புகைக் கொடி எடுத்தன
புதுக்கொடி யனைத்தினும் நிரைத்தது எனவே. 8

இடத்திடை வலத்திடை யிருத்திய

துணைக்கரம் நிகர்த்தன - அடுத்த கரியின்
கடத்தெழு மதத்திடை மடுத்தன
சிறப்பொடு கறுத்தன அவற்றின் எயிறே. 9

குதிரை வீரர்களின் சிறப்பு.

சயமகள் களப முலைக்கு அணியத்தகு

தனிவடம் இவையென மத்தக முத்தினை
அயமெதிர் கடவி மதக்கரி வெட்டினர்
அலைபடை நிரைகள் களத்துநி ரைக்கவே! 10

அடியொடு முடிகள்து ணித்துவி ழுப்புகும்

அளவரி தொடைசம ரத்தொடு அணைத்தனர்

நெடியன சிலசர மப்படிப் பெற்றவர்
நிறைசரம் நிமிரவி டத்துணி யுற்றவே! 11

நிறை சரம் நிமிர விடத்துணி யுற்றவர்
நெறியினை யொடியெறி கிற்பவர் ஒத்தெதிர்
அறைகழல் விருதர்செ ருக்கற வெட்டலின்
அவருடல் இருவகிர் பட்டன முட்டவே! 12

வில் வீரரின் சிறப்பு

அலைபடை நிரைகள் நிறைத்த செருக்களம்
அமர்புரி களம்என வொப்பில விற்படை
தலைபொர எரியநெ ருப்பினின் மற்றது
தழல்படு கழைவனம் ஒக்கினும் ஒக்குமே. 13

தழல்படு கழைவனம் எப்படி அப்படி
சடசட தமரம் எழப் பகழிப்படை
அழல்படு புகையொடு இழிச்சிய கைச்சிலை
அடுசிலை பகழி தொடுத்து வலிப்பரே. 14

அடுசிலை பகழிதொ டுத்துவி டப்புகும்
அளவினில் அயமெதிர் விட்டவர் வெட்டின
உடல்சில இருதுணி பட்டன பட்டபின்
ஒருதுணி கருதும் இலக்கை அழிக்குமே. 15

தடுத்த கலிங்க வீரர்கள்

விடுத்த வீரர் ஆயுதங்கள்
மேல்வி ழாமலே நிரைத்து
எடுத்த வேலி போல் கலிங்கர்
வட்டணங்கள் இட்டவே. 16

இட்ட வட்ட ணங்கண் மேல்
எறிந்த வேல்தி றந்த வாய்
வட்ட மிட்ட நீண்ம திற்கு
வைத்த பூழை யொக்குமே! 17

மறிந்த கேட கங்கி டப்ப
மைந்தர் துஞ்சி வைகுவோர்
பறிந்த தேரின் நேமி யோடு
பார்கி டப்ப தொக்குமே. 18

போர்க்களத்தில் வீரர்களின் செயல்கள்
நேர்முனையிற் றொடுத்த பகழிகள்
நேர் வளைவிற் சுழற்றும் அளவினில்
மார்பிடையிற் குளித்த பகழியை
வார்சிலையிற் றொடுத்து விடுவரே. 19

அசைய உரத்தது அழுத்தி இவுளியை
அடு சவளத்து எடுத்த பொழுதவை
விசைய மகட்கு எடுத்த கொடியென
விருதர் களத்து எடுத்து வருவரே. 20

இருதொடையற் றிருக்கும் மறவர்கள்
எதிர் பொரு கைக்களிற்றின் வலிகெட
ஒரு தொடையைச் சுழற்றி யெறிவர்கள்
ஒரு தொடையிட் டுவைப்ப ரெறியவே. 21

போரில் ஈடுபட்ட கருணாகரன்
அலகில் செருமுதிர் பொழுது வண்டையர்
அரச னரசர்கள் நாதன் மந்திரி
உலகு புகழ்கரு ணாக ரன் தனது தொருகை
யிருபணை வேழ முந்தவே. 22

உபய பலமும்வி டாது வெஞ்சமம் உடலு
பொழுதினில் வாகை முன்கொள
அபயன் விடுபடை யேழ்க லிங்கமும்
அடைய வொருமுக மாகி முந்தவே. 23

அழிந்த இருபறப் படைகள்
அணிக ளொருமுக மாக வுந்தின

அமர ரமரது காண முந்தினர்
துணிகள் படமத மாமு றிந்தன
துரக நிரையொடு தேர்மு றிந்தவே. 24

விருதர் இருதுணி பார்நி றைந்தன
விடர்கள் தலை மலையாய்நெ ளிந்தன
குருதி குரைகடல் போல் பரந்தன
குடர்கள் குருதியின் மேன்மி தந்தவே. 25

கரிகள் கருவிக ளோடு சிந்தின
கழுகு நரியொடு காகம் உண்டன
திரைகள் திசைமலை யோடு அடர்ந்தன
திமில குமிலம் எலாம்வி ளைந்தவே. 26

கலிங்க வேந்தன் நிலை

புரசை மதமலை யாயி ரங்கொடு
பொருவ மெனவரு மேழ்க லிங்கர்தம்
அரசன் உரைசெய்த ஆண்மை யுங்கெட
அமரி லெதிர்விழி யாது ஒதுங்கியே. 27

அறியு முழைகளிலோ பதுங்கியது?
அரிய பிலனிடையோ மறைந்தது?
செறியும் அடவியிலோ கரந்தது?
தெரிய அரியது எனா அடங்கவே. 28

கலிங்கர் தோற்றோடுதல்

எதுகொல் இதுஇது மாயை ஒன்றுகொல்
எரிகொல் மறலிகொல் ஊழி யின்கடை
அதுகொல் என அலறா விழுந்தனர்
அலதி குலதியொ டேழ்க லிங்கரே. 29

வழிவர் சிலர்கடல் பாய்வர் வெங்கரி
மறைவர் சிலர்வழி தேடி வன்பிலம்
இழிவர் சிலர்சிலர் தூறு மண்டுவர்

இருவர் ஒருவழி போகல் இன்றியே. 30

ஒருவர் ஒருவரின் ஓட முந்தினர்
உடலின் நிழலினை ஓட வஞ்சினர்
அருவர் வருவர் எனா இறைஞ்சினர்
அபயம் அபயம் எனாந டுங்கியே. 31

கலிங்கர் மாற்றுருக் கொண்டு கரந்தமை
வேடத்தாற் குறையாது முந்நூ லாக
வெஞ்சிலைநாண் மடித்திட்டு விதியாற் கங்கை
ஆடப்போந்து அகப்பட்டோம் கரந்தோம் என்றே
அரிதனைவிட்டு உயிர்பிழைத்தார் அநேகர் ஆங்கே.32

குறியாகக் குருதிகொடி யாடை யாகக்
கொண்டுடுத்துப் போர்த்துத்தங் குஞ்சி முண்டித்து
அறியீரோ சாக்கியரை உடைகண்டால்? என்
அப்புறம்? என்று இயம்பிடுவர் அநேகர் ஆங்கே. 33

சேனைமடி களங்கண்டோம் திகைத்து நின்றோம்
தெலுங்கரேம் என்றுசில கலிங்கர் தங்கள்
ஆனைமணி யினைத்தாளம் பிடித்துக் கும்பிட்டு
அடிப்பாணர் எனப்பிழைத்தார் அநேகர் ஆங்கே. 34

கலிங்கரின் வெற்றி
இவர்கள்மேல் இனி யொருவர் பிழைத்தா ரில்லை
எழுகலிங்கத்து ஓவியர்கள் எழுதி வைத்த
சுவர்கண்மேல் உடலன்றி உடல்க எங்கும்
தொடர்ந்துபிடித் தறுத்தார்முன் னடைய ஆங்கே. 35

கடற்கலிங்க மெறிந்துசயத் தம்பம் நாட்டிக்
கடகரியுங் குவிதனமுங் கவர்ந்து தெய்வச்
சுடர்ப்படைவாள் அபயனடி யருளி னோடுஞ்
சூடினான் வண்டையர்கோன் தொண்டைமானே. 36

திருவரங்கக் கலம்பகம்

அழகிய மணவாளதாசர் என்னும் பிள்ளை பெருமாள் ஐயங்கார்

திருவரங்கக் கலம்பகம் பாடியவர் அழகிய மணவாளதாசர் என்னும் பிள்ளை பெருமாள் ஐயங்கார் . திருவரங்கத்திலே அறிதுயில் கொள்ளும் ஸ்ரீ ரங்கநாதனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டது திருவரங்கக் கலம்பகம். இதனுள், சிறப்புப் பாயிரமாக இரு செய்யுள்களும், காப்பாக நான்கு செய்யுள்களும், பிற் சேர்க்கையாக ஒரு செய்யுளும், நூலாக 100 செய்யுள்களும் உள்ளன. அம்மானை, இரங்கல், ஊசல், ஊர், களி, காலம், குறும், கைக்கிளை, சம்பிரதம், சித்து, தவம், தழை, நாரை, பாண், புயவகுப்பு, மடக்கு, மதங்கு, மறம், மேகம், வண்டு முதலிய உறுப்புகள் அமைய அகப் பொருளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பாடப்பட்டுள்ளது.

1. திருவரங்கச் சீர்

கற்றார் எனினும் பதினாலு உலகும்
கண்டார் எனினும் தண்டாமிகு பற்று
அற்றார் எனினும் திருமால் அடியார்
அல்லாதவர் வீடில்லாதவரே
பொற்றாமரையாள் கணவன் துயிலும்
பொற் கோயிலையே புகழ்வார் பணிவார்
மற்றார் எனினும் பெற்றார் அவரே
வானோர் திருமா மணி மண்டபமே. 1

மண்தலமும் விண்தலமும் நின்றவட குன்றமும்
வளைந்த மலையும் கடலும் மூ
தண்டமும் அகண்டமும் அயின்றவர் துயின்றருள்
அரும்பதி விரும்பி வினவின்
கொண்டல் குமுறும்குடகு இழிந்துமதகு உந்திஅகில்
கொண்டு நுரை மண்டி வருநீர்
தெண்திரை தொறும்தரளமும் கனகமும் சிதறு
தென் திரு அரங்க நகரே 2

2. தூது

மேக விடு தூது

கொண்டல் காள் உம்மைக் குறித்தே தொழுகின்றேன்
அண்டர் காணாஅரங்கத் தம்மானைக் - கண்டு
மனத்துள் அவத்தைப்படும் என்மையல் எல்லாம் சொல்லிப்
புனத் துளவத்தைக் கொணரீர் போய் 1

வண்டு விடு தூது

மறக்குமோ காவில் மதுஅருந்தி அப்பால்
பறக்குமோ சந்நிதிமுன்பு ஆமோ - சிறக்கத்
தருவரங்கள் கேட்குமோ தாழ்க்குமோ நெஞ்சே
திருவரங்கர் பால் போனதேன்

2

நாரை விடு தூது

பெறு வரம் கேசவன் அல்லாது அருள் செய்யும் பேர் இலை வேறு
ஒருவர் அங்கே சற்றும் ஓதார் என் காதலை ஓடி எங்கும்
கரு அரங்கே சலிக்கத் திரிவோர்க்குக் கருணை செய்யும்
திரு அரங்கேசற்கு நீ சொல்ல வேண்டும் செழுங்குருகே3

3 நெஞ்சுக்கு நீதி

தேடுகின்றனை ஐம்பொறிகளுக்கு இரை
தேடியும் கிடையாமல்
வாடுகின்றன வீடு சென்று என்று இனி
மருவுவை மட நெஞ்சே
ஆடு கின்றிலை அழுகிலை தொழு கிலை
அரங்கனைக் கரம் கூப்பி
பாடு கின்றிலை நினைகிலை பதின்மர்தம்
பாடலின் படியாயே.

1

அரங்க மாளிகைக் கரும் கடல் வண்ணனை
ஆலிமா முகிலை வாலி காலனை
இந்தளூர் உறை எந்தை பெம்மானை
ஈசன் நான்முகன் வாசவன் தலைவனை
உள்ளுவார் உள்ளத்துள் உறை சோதியை
ஊரகம் நின்றருள் நீரகத்து அடிகளை
எவ்வுள் மாயனை தெய்வ நாயகனை
ஏர் மலி சிகரத்து நீர் மலை ஆதியை
ஐ வாய் அரவில் அறி துயில் அமலனை
ஒரு கால் மொழியினும் ஒழி குவை நெஞ்சே
ஓத நீர் ஞாலத்து உழலும்
ஒளவியப் பிறப்பில் அழுந்தி வாடுவதே

2

4 ஒருமைப்பாடு

பாதியாய் அழுகிய கால் கையரேனும் பழி

தொழிலும் இழி குலம் படைத்தாரேனும்
 ஆதியாய் அரவணையாய் என்பர் ஆகில் அவர்
 அன்றோ யாம் வணங்கும் அடிகள் ஆவார்
 சாதியால் ஒழுக்கத்தால் மிக்கோரேனும் சதுர்
 மறையால் வேள்வியால் தக்கோரேனும்
 போதில் நான் முகன் பணியப் பள்ளி கொள்வான்
 பொன் அரங்கம் போற்றாதார் புலையர் தாமே 1

காவிரிவாய்ப் பாம்பணைமேல் கருமுகில்போல்
 கண்வளரும் கருணைவள்ளல்
 பூவிரியும் துழாயரங்கர் பொன்னடியே தஞ்சம்எனப்
 பொருந்தி வாழ்வார்
 யாவரினும் இழிகுலத்தோர் ஆனாலும் அவர்கண்டீர்
 இமையா நாட்டத்
 தேவரினும் முனிவரினும் சிவனயன்என்று இருவரினும்
 சீரி யோரே. 2

5. தவம்

காயிலை தின்றும் கானில் உறைந்தும் கதி தேடித்
 தீயிடை நின்றும் பூ வலம் வந்தும் திரிவீர்காள்
 தாயினும் அன்பன் பூ மகள் நண்பன் தட நாகம்
 பாயன் முகுந்தன் கோயில் அரங்கம் பணிவீரே. 1

ஆனந்தமாய் அரங்கற்கே உயிர்கள் அடிமை என்னும்
 ஞானந்த னால்ஐம் பொறிவாசல் சாதிநற் றாளைப்பற்றி
 ஈனம் தரும்பற்று மற்றென்றும் யான்எனது என்னும்
 அபிமானம் தவிர்ந்தி ருப்பார்க்கு இது போல் இல்லை மாதவமே 2

6. இரங்கல்

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி கடலை நோக்கி இரங்கிக் கூறுதல்:

வாயின் இரங்கினை ஆரம் எறிந்தனை வால் வளை சிந்தினை தண்
 பாயலை உந்தினை மாலை அடைந்தனை பாரில் உறங்கி லையால்
 கோயில் அரங்கனை மாகனகம் திகழ் கோகனகம் பொலியும்
 ஆயிழை நண்பனை நீயும் விரும்பினை ஆகும் நெடும் கடலே 1

குருகு உறங்கு கானலே கரு நிறம் கொள் பானலே
 கொடி இருண்ட ஞாழலே நெடிய கண்டல் நீழலே

பொரு தரங்க வேலையே நிருதர் அங்க மாலையே
போது அயின்ற கம்புளே ஏதை என்று இயம்புகேன்
திரு அரங்கர் இணை இலா ஒரு புயங்க அணையிலே
திகழ் வலக்கை கீழ்தா முகில் மலர்க்கண் வளர்வதோர்
கருணை நம்பு வதனமும் அருணவிம்ப அதரமும்
காவி கொண்ட மேனியும் ஆவி கொண்டு போனவே

2

பிரிவாற்றாது வருந்திய தலைமகள் இரங்கல்:

கடல் வழி விட நிசிசரர் பொடி பட இரு கண் சீறி
வடகயிலையின் எழு விடை தழுவியதும் மறந்தாரோ
அடல் அரவு அமளியில் அறி துயில் அமரும் அரங்கேசர்
இடர் கெட வருகிலார் முருகு அலர் துளவும் இரங்காரே

1

இரங்கத் தனித் தனியே எய்துகின்ற துன்பத்
தரங்கத்தை ஏதால் தடுப்பீர் -அரங்கர்க்குக்
கஞ்சம் திருப்பாதம் கார் மேனி என்று அவர் பால்
நெஞ்சம் திருப்பாத நீர்

2

7. மறம்

கொற்றவன் தன் திருமுகத்தைக் கொணர்ந்த தூதா!

குறை உடலுக்கோ மறவர் கொம்பைக் கேட்டாய்!

அற்றவர்சேர் திருஅரங்கப் பெருமாள் தோழன்

அவதரித்த திருக்குலம் என்றறியாய் போலும்!

மற்றதுதான் திருமுகமே ஆனால் அந்த

வாய், செவி, கண், மூக்கு எங்கே? மன்னர்மன்னன்

பெற்ற இளவரசு ஆனால் ஆவின் கொம்பைப்

பிறந்த குலத்தினுக்கு ஏற்பப் பேசுவாயே!

1

“பேசவந்த தூத,செல் அரித்த ஓலை செல்லுமோ?

பெருவரங்கள் அருளரங்கர் பின்னை கேள்வர் தாரிலே

பாசம்வைத்த மறவர் பெண்ணை நேசம் வைத்து முன்னமே

பட்டமன்னர் பட்டதுளங்கள் பதிபுகுந்து பாரடா
வாசலுக்கு இடும்படல் கவித்துவந்த கவிகைமா

மகுடகோடி தினைஅளக்க வைத்த காலும் நாழியும்

வீசாமரம் குடில்தொடுத்த கற்றை,சுற்றிலும்

வேலிஇட்டது,அவர்களிட்ட வில்லும் வாளும் வேலுமே”2

8. மடக்கு

அரவில் நடித்தானும் உரவில் ஓடித்தானும்
அடவி கடந்தானும் புடவி இடந்தானும்
குரவை பிணைந்தானும் பரவை அணைத்தானும்
கோசலை பெற்றானும் வீசு அலை உற்றானும்
முரனை அறுத்தானும் கரனை ஒறுத்தானும்
முத்தி அளித்தானும் அத்தி விளித்தானும்
பரம பதத்தானும் சரம விதத்தானும் பாயல்
வடத்தானும் கோயில் இடத்தானே

1

தொழ்ப் பெறாதது அந்த ஆரணத்து அந்தமே
தொட்டு இறுத்ததும் வாரணத் தந்தமே
வழுத்து தாள் முன்பு வனம் கடந்ததே
மலர்ந்த உந்தி முன் புவனங்கள் தந்ததே
ஒழித்ததும் குழைச் சங்கரன் சாபமே
ஒசித்ததும் குழைச் சங்கு அரன் சாபமே
அழித்ததும் பொரு தானவர் அங்கமே
அரிதன் ஊர் இனிது ஆன அரங்கமே

2

9. சித்து

திருப் பொற் பாவைக்குக் கஞ்சம் பொன் ஆக்கிய
சித்தரேம் சுத்தக் காயா மலர் என
உருப் பொற்பு ஆன திரு அரங்கேசனார்
ஊரகத்து நின்றார் சென்று இறைஞ்சினோம்
இருப்புப் பாடகம் காட்டினர் யாம் அவர்க்கு
இரும்பை ஆடகம் ஆக்கினெம் ஈயத்தை
நருக்கி வெள்ளிய து ஆக உருக்குவோம்

நமது வித்தைக்கு அமுதே அருமையே

1

அரும்பித் தளை அவிழ் நாள் மாலை
மார்பன் அரங்கன் எங்கள்
பெரும் பித்து அளையும் பிறப்பு அறுத்து
ஆண்ட பிரான் சித்தரேம்
தரும்பித்தளையும் தாராவும் பொன்
ஆக்கித் தருவெம் அப்பா
திரும்பித்து அளையினும் நெய்
பால் அமுதினும் சிந்தனையே.

2

10. திருமால் பெருமை

சிந்திக்கத் தித்திக்கும் செவ்வாய் துவர்த் துப்பு ஆம்
புந்திக்குளே இன்புளி மேவும் நம் தம்
கரு அரங்கம் தைத்து அழலும் காவிரியின் ஊடே
திருவரங்கத்தே வளரும் தேன் .

1

இருளினும் வெளியினும் மருளினும் தெருளினும்
இன்பமே அடையினும் துன்பமே மிடையினும்
ஒருவர் முன் புகழினும் இருவர் பின்பு இகழினும்
ஊன் இறந்து அழியினும் யான் மறந்து ஒழிவனோ
சுருதி நின்று ஒலிடும் கரதலம் நாலொடும்
துவளும் நூல் மார்பமும் பவள வாய் மூரலும்
திரு அரங்கேசர் சுருள் கரும் கேசமும்
செய்ய நீள் முடியும் அத்துய்ய சேவடியுமே

2

சித்தர் பாடல்கள் சிவவாக்கியர் பாடல்கள்

சித்தர்களுள் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கவர் இவர். தாயுமானவரால் குறிப்பிடப்படுபவர். இவரது காலம் பெற்றோர் இயற்பெயர் முதலிய விவரங்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இவரது நூல் சிவவாக்கியம் எனப்படுகிறது. சித்தர் இலக்கியத்தில் சிவவாக்கியர் பாடலுக்குத் தனி மதிப்பு தரப்படுவதுண்டு. இவர் பாடல்களில் வழக்கமான சித்தர் கருத்துக்களான யோகம், குண்டலினி, நிலையாமை ஆகிய கருத்துக ளுடன் புரட்சிகரமான கருத்துகளையும் கூறுவதால் இவர் புரட்சிச் சித்தர் என்றும் கூறப்படுகின்றார்.

மூடப்பழக்கங்களைச் சாடுதல்:

புசைபுசை யென்றுநீர் புசைசெய்யும் பேதைகள்
புசையுள்ள தன்னிலே புசைகொண்டது எவ்விடம்?
ஆதிபுசை கொண்டதோ, அனாதிபுசை கொண்டதோ?
ஏதுபுசை கொண்டதோ? இன்னதென்று இயம்புமே!

வாயிலே குடித்தநீரை எச்சிலென்று சொல்கிறீர்
வாயிலே குதப்புவேத மெனப்படக் கடவதோ?
வாயிலெச்சில் போக வென்று நீர்தனைக் குடிப்பீர்கள்
வாயில்எச்சில் போனவண்ணம் வந்திருந்து சொல்லுமே!

விக்கிரக ஆராதனை எதிர்ப்பு:

நட்டகல்லைத் தெய்வமென்று நாலுபுட்பம் சாத்தியே
சுற்றிவந்து மொணமொணயென்று சொல்லு மந்திரம் ஏதடா
நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதுனுள் ளிருக்கையில்
சுட்டசட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ

ஓசையுள்ள கல்லைநீ உடைத்திரண்டாய் செய்துமே
வாசலிற் பதித்தகல்லை மழுங்கவே மிதிக்கின்றீர்
புசனைக்கு வைத்த கல்லில் பூவும் நீரும் சாத்து கிறீர்
ஈசனுக்குகந்த கல்லெந்தக் கல்லு சொல்லுமே

சாதி வேற்றுமைகளைக் கடிதல்:

சாதியாவ தேதடா சலந்திரண்ட நீரெலாம்

பூதவாசல் ஒன்றலோ பூதம்ஐந்தும் ஒன்றலோ?
காதில்வாளி, காரை, கம்பி, பாடகம்பொன் ஒன்றலோ?
சாதிபேதம் ஒதுகின்ற தன்மைஎன்ன தன்மையோ?

பறைச்சியாவ தேதடா? பணத்தியாவ தேதடா?
இறைச்சிதோல் எலும்பினும் இலக்கமிட்டு இருக்குதோ
பறைச்சி போகம் வேறதோ பணத்திபோகம் வேறதோ
பறைச்சியும் பணத்தியும் பகுத்துபாரும் உம்முளே

குதம்பைச் சித்தர் பாடல்கள்

பெண் குழந்தை இல்லாத குறைக்கு ஆணாய்ப் பிறந்த இவரைப்
பெண்குழந்தை போல அலங்காரம் செய்து மகிழ்வார்களாம். அப்படி அணிகலன்கள்
அணியும் நிலையில் காதில் குதம்பை என்ற ஆபரணத்தை
அணிந்திருக்கையில் அவ்வளவு அழகாகக் காட்சி தருமாம் அந்தக் குழந்தை.
அதனால் அதனை 'குதம்பை' என்ற சிறப்புப் பெயராலேயே அழைக்கத்
தொடங்கினார்களாம்.

இந்தக் கதை இப்படியிருக்க, இவர் இடையர் குலத்தைச் சேர்ந்த
கோபாலர் தம்பதியர்க்கு மகனாகப் பிறந்து சித்தர் ஒருவரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்று
மயிலாடுதுறையில் சித்தியடைந்தார் என்ற வரலாறும் கூறப்படுவதுண்டு. அழகணி
சித்தரின் என் கண்ணம்மா, அகப்பேய் சித்தரின் அகப்பேயைப் போன்று
குதம்பைச் சித்தரின் பாடல் கண்ணிகளில் 'குதம்பாய்' என்ற வார்த்தை ஜாலம்
வருகின்றது. இவர் 'குதம்பை' என்ற காதணியணிந்த பெண்ணை முன்னிலைப்படுத்திப்
பாடுவதால் இவர் குதம்பைச் சித்தர் என்ற பெயர் பெற்றார் என்பர்.

கண்ணிகள்:

வெட்ட வெளிதன்னை மெய்யென்று இருப்போர்க்குப்
பட்டயம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
பட்டயம் ஏதுக்கடி ? 1

மெய்ப்பொருள் கண்டு விளங்கும்மெய்ஞ் ஞானிக்குக்
கற்பங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
கற்பங்கள் ஏதுக்கடி ? 2

காணாமற் கண்டு கருத்தோடு இருப்போர்க்கு

வீணாசை ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
வீணாசை ஏதுக்கடி ? 3

வஞ்சகம் அற்று வழிதன்னைக் கண்டோர்க்குச்
சஞ்சலம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
சஞ்சலம் ஏதுக்கடி ? 4

தந்திரமான தலந்தனில் நிற்போர்க்கு
மந்திரம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
மந்திரம் ஏதுக்கடி ? 5

சத்தியமான தவத்தில் இருப்போர்க்கு
உத்தியம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
உத்தியம் ஏதுக்கடி ? 6

நாட்டத்தைப் பற்றி நடுவணை சேர்வோர்க்கு
வாட்டங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
வாட்டங்கள் ஏதுக்கடி ? 7

முத்தமிழ் கற்று முயங்குமெய்க்ஞ் ஞானிக்குச்
சத்தங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
சத்தங்கள் ஏதுக்கடி ? 8

கடுவெளிச் சித்தர் பாடல்

கடுவெளி என்பது 'வெட்டவெளி'. இச் சித்தர் உலகை வெட்ட
வெளியாகக் கண்டு தம் வாழ்வின் அனுபவங்களை பிறரும் அறிந்து நலம்
பெறுவதற்காகப் பாடிய பாடல்களே கடுவெளிச் சித்தர் பாடல்களாக நமக்கு
அறிமுகமாகின்றன. இவரது இயற்பெயரோ வரலாறோ தெரியாத நிலையில் இவரது
ஜீவசமதி காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது என்ற செய்தியை மட்டும் போகர்
தெரிவித்துள்ளார்.

நந்த வனத்திலோ ராண்டி - அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டி
கொண்டுவந் தானொரு தோண்டி - மெத்தக்

கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி

கள்ளவே டம்புனை யாதே - பல
கங்கையி லேயுன் கடம்நனை யாதே
கொள்ளைகொள் ளநினை யாதே - நட்புக்
கொண்டு பிரிந்துநீ கோள்முனை யாதே.

திருமூலர் இயற்றிய திருமந்திரம்

இவர் கயிலாய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் என்றும் சித்தர்களில் முதலாமவரும் முதன்மையானவருமான சிவபிரானிடமும் நந்தீசரிடமும் உபதேசம் பெற்றவர் என்றும் கருத்து நிலவுகிறது. பதஞ்சலி, வியாக்கிரம பாதரோடு சிதம்பரம் கனக சபையில் இறைவனின் திருநடனம் கண்டு களித்தவர் என திருமந்திரம் கூறுகிறது.

இவர், வான்வழி வரும் போது மூலன் எனும் இடையன் இறந்து கிடப்பதையு அவனது உடலைச் சுற்றிச் சுழன்று பசுக்கள் கதறி வருந்துவதையும் கண்டவர். அருளாளராகிய அவரது உள்ளத்தில் பசுக்களின் துன்பத்தைப் போக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. உடனே மூலனின் உடலில் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தார். ஆனால் மூலனின் மனைவியுடன் வாழ விரும்பாது தம் பழைய உடலைத் தேட அவ்வுடலைக் காணாது திகைத்து முடிவில் உடலிலேயே இருந்து அற்புதங்கள் பல புரிந்தார் என்று கூறப்படுகிறது. இவர் 8000 திருமந்திரங்கள் இயற்றியதாக அகத்தியர் கூறுகிறார். ஆனால் இப்போது 3000 திருமந்திரங்கள் மட்டுமே கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இது தவிர வைத்தியம், வாதம் , யோகம், ஞானம் என்னும் துறைகள்பற்றியும் பாடியுள்ளார்.

கல்வி:

கற்றறிவாளர் கருதிய காலத்துக்
கற்றறிவாளர் கருத்தில் ஓர் கண் உண்டு
கற்றறிவாளர் கருதி உரைசெய்யும்
கற்றறி காட்டக் கயல் உள ஆக்குமே.

நூல் ஒன்று பற்றி நுனி ஏற மாட்டாதார்
பால் ஒன்று பற்றினால் பண்பின் பயன் கெடும்

கோல் ஒன்று பற்றினால் கூடா பறவைகள்
மால் ஒன்று பற்றி மயங்குகின்றார்களே.

வானச் சிறப்பு:

அமுதூறு மாமழை நீர் அதனாலே
அமுதூறும் பன்மரம் பார்மிசை தோற்றுங்
கமுகூறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை
அமுதூறுங் காஞ்சிரை ஆங்கது வாமே.

வரை இடை நின்று இழி வான்நீர் அருவி
உரை இல்லை உள்ளத்து அகத்து நின்று ஊறும்
நுரை இல்லை மாசு இல்லை நுண்ணிய தெள் நீர்க்
கரை இல்லை எந்தை கழுமணி ஆறே.

அன்புடைமை:

அன்பு சிவம் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.

என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன் போல் கனலில் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போடு உருகி அகம் குழைவார்க்கு அன்றி
என்போல் மணியினை எய்த ஒண்ணாதே.

பட்டினத்தார்

இளமை முதலே இவர் வாழ்வில் அற்புதங்கள் பல
நிகழ்ந்ததாய்ச்சொல்லப்படுகின்றது. வானுலக தேவர்களில் ஒருவரான குபேரன்
தான் இப்பூவுலகில் பட்டினத்தாராக அவதரித்தார் என்று திருவெண்காட்டுப்
புராணம் கூறும். இவரது பெற்றோர்கள் சிவநேசன்-ஞானகலை ஆவர். இவர்களின்
தவப்பயனாய்ப் பிறந்தவரே பட்டினத்தார். இவருக்குப் பெற்றோர் வைத்த பெயர்
திருவெண்காடர். கப்பல் வணிகம் மூலம் பெரும் பொருள் ஈட்டிய சிவநேசர்
காலமான பின்னர், உரிய வயதில் இவரது தாயார் சிவகலை என்பவரை
திருவெண்காடருக்கு மணமுடித்தார். இல்லற வாழ்க்கை இனிதே நடந்தாலும்

குழந்தையில்லா ஏக்கம் திருவெண்காடரை வாட்டியது. இறைவனிடம் முறையிட்டார். இறைவன் தாமே குழந்தை வடிவாய் சிவசுருமர் என்ற சிவபக்தர் மூலம் திருவெண்காடரைச் சேர்ந்தார். அன்பு மகனை மருதபிரான் என்று பெயரிட்டு வளர்த்தார். குழந்தை பெரியவனானதும் வியாபாரம் செய்ய அனுப்பினார்.

தனது மகன் மூலம் வாழ்க்கையின் நிலையாமையை உணர்ந்து கொண்ட திருவெண்காடர் தமது மைந்தனாக இதுநாள் வரை இருந்தது திருவிடைமருதூர் பெருமான் தான் என்பதை உணர்ந்து மனம் வருந்தித் துறவறம் பூண்டார். இந்தத் துறவு நிலை வருவதற்கு முன் தன் மனம் இருந்த நிலையை பொருளாசை, பெண்ணாசை, வித்தையாசை என்று மனம் ஆசையின் வாய்க்கப்பட்டு அலைக்கழிப்புற்ற நிலையை அழகிய கண்ணிகளாகப் பாடுகின்றார்..

திருவேகம்பமாலை:

ஊருஞ்சதமல்ல; உற்றார் சதமல்ல; உற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல; பெண்டிர் சதமல்ல; பிள்ளைகளும்
சீருஞ்சதமல்ல; செல்வம் சதமல்ல; தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல; நின்றாள்சதம் கச்சிஏகம்பனே.

பொருளுடையோரைச் செயலிலும் வீரரைப்போர்க் களத்தும்
தெருளுடையோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோல்
அருளுடையோரைத் தவத்தில் குணத்தில் அருளிலன்பில்
இருளறு சொல்லிலும் காணத்தகும் கச்சி ஏகம்பனே

பொதுவான கருத்தில் பாடியவை:

பேய்போல் திரிந்து பிணம்போல் கிடந்து இட்ட பிச்சையெல்லாம்
நாய்போல் அருந்தி நரிபோல் உழன்று நன்மங்கை யரைத்
தாய்போல் கருதித் தமர்போல் அனைவர்க்கும் தாழ்மை சொல்லிச்
சேய்போல் இருப்பர்கண் டீர்உண்மை ஞானம் தெளிந்தவரே !

நான் எத்தனை புத்தி சொன்னாலும் கேட்கிலை நன்னெஞ்சமே
ஏன் இப்படிக்கெட்டு உழலுகின்றாய்? இனி ஏதுமில்லா
வானத்தின் மீனுக்கு வன் தூண்டில் இட்ட வகையதுபோல்
போனத்தை மீள நினைக்கின்றனை என்ன புத்தியிதே

தாயாருக்குத் தகனக்கிரியை செய்யும்போது பாடியவை:

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்ய இரு
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி ?

முந்தித்தவம் கிடந்து முந்நூறு நாள் அளவும்
அந்திபகலாச் சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல் மூட்டுவேன் ?

பொருள் இலக்கணம்

மக்களின் வாழ்வியலுக்கு உரிய ஒழுக்க நெறிகளை வகுத்துக் கூறுவதே பொருள் இலக்கணம் ஆகும். இப் பொருள் இலக்கணம் இருவகைப்படும்.

1. அகப்பொருள்

2. புறப்பொருள்

அகப்பொருள் என்பது , மக்களின் அகவாழ்க்கையில் நிகழும் காதல் மற்றும் இல்லற வாழ்க்கையின் இன்பம் பற்றிக் கூறுவதாகும். புறப்பொருள் என்பது வீரம், போர், வெற்றி, கொடை, நிலையாமை , வீடுபேறு முதலிய புறப்பொருள்களைக் கூறுவதாகும்.

1 அகப்பொருள்:

தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் காதல் கொண்டு நிகழ்த்தும் அக வாழ்க்கைக் குறித்த ஒழுக்கத்தைக் கூறுவது அகத்திணை எனப்படும். அகத்திணை ஏழு வகைப்படும்.

அவையாவன:

- 1 குறிஞ்சி
- 2 முல்லை
- 3 மருதம்
- 4 நெய்தல்
- 5 பாலை
- 6 கைக்கிளை
- 7 பெருந்திணை

இவற்றில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்து திணைகளும் ஒத்த தலைவன் தலைவி பற்றிய செய்திகளைப் பாடுவதால் அன்பின் ஐந்திணை என்று வழங்கப்படும்.

கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காதல் குறித்துப் பாடுவது. பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காதல் குறித்துப் பாடுவது. எனவே இவை இரண்டும் அன்பில் இருதிணை எனப்படும்.

கைக்கிளை, பெருந்திணை இரண்டையும் புறப்பொருள் திணைகளாகவும் குறிப்பிடுவர்.

அன்பின் ஐந்திணைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகிய மூன்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முதற்பொருள்:

அகவொழுக்கம் நிகழ்வதற்குக் காரணமான நிலமும் பொழுதும் முதற் பொருள் எனப்படும்.

நிலம்:

அன்பின் ஐந்திணைகளுக்குரிய நிலம் ஐவகைப்படும். அவையாவன: குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்

முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த இடமும்
மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்
நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்
பாலை - மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும் (குறிஞ்சியும் முல்லையும் தம்
இயல்பு நிலையில் இருந்து திரிந்த நிலம்)

பொழுது:

பொழுது என்பது பெரும்பொழுது, சிறு பொழுது. என இருவகைப்படும்.

பெரும்பொழுது:

பெரும்பொழுது என்பது ஓர் ஆண்டின் காலப்பிரிவு ஆகும். ஆண்டில் உள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களையும் ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். இது நீண்ட காலப் பிரிவாக இருப்பதால் பெரும்பொழுது எனப்படுகிறது. ஆண்டில் உள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களும் பின்வருமாறு ஆறு பெரும் பொழுதுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கார் காலம் - ஆவணி , புரட்டாசி
குளிர்காலம் - ஜப்பசி, கார்த்திகை
முன்பனிக் காலம் - மார்கழி, தை
பின்பனிக் காலம் - மாசி, பங்குனி
இளவேனில் காலம் - சித்திரை, வைகாசி
முதுவேனில் காலம் - ஆனி, ஆடி

சிறு பொழுது:

சிறுபொழுது என்பது ஒரு நாளின் காலப் பிரிவுகள் ஆகும். சிறுபொழுது பின்வருமாறு அமையும்.

வைகறை - விடியற்காலம்
காலை - காலை நேரம்
நண்பகல் - உச்சி வெயில் நேரம்
எற்பாடு - சூரியன் மறையும் நேரம்
மாலை - முன்னிரவு நேரம்
யாமம் - நள்ளிரவு நேரம்

இவ்வாறு சிறுபொழுது ஆறும் ஒரு நாளின் ஆறு கூறுகளாக இருப்பதை அறியலாம்.

ஐந்திணைகளுக்கு உரிய பொழுதுகள்

திணைகள்	பெரும்பொழுது	சிறுபொழுது
குறிஞ்சி	குளிர்காலம், முன்பனிக்காலம்	யாமம்
முல்லை	கார்காலம்	மாலை
மருதம்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	வைகறை,காலை
நெய்தல்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	எற்பாடு
பாலை	இளவேனிற்காலம், முதுவேனிற்காலம், பின்பனிக்காலம்	நண்பகல்

கருப்பொருள்:

ஒவ்வொரு நிலத்தையும் சார்ந்து அங்கு வாழும் உயிரினங்கள், பொருள்கள் யாவும் கருப்பொருள்கள் எனப்பட்டன

மக்கள், பறவை, விலங்கு ,ஊர், நீர், பூ , மரம், உணவு, பறை, யாழ் , பண், தொழில் ஆகியவை கருப்பொருள் எனப்படும்.

	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை
தெய்வம்	முருகன்	திருமால்	இந்திரன்	வருணன்	கொற்றவை
மக்கள்	குறவன், குறத்தி	இடையர், இடைச்சியர்	உழவர், உழத்தியர்	பரதர், பரத்தியர்	எயினர், எயிற்றியர்
உணவு	மலைநெல், தினை	வரகு, சாமை	செந்நெல், வெண்ணெல்	மீன், உப்பு விற்றுப் பெற்றவை	வழிப்பறி செய்தன, சூறை கொண்டன
ஊர்	சிறுகுடி	பாடி, சேரி	ஊர்கள்	பட்டினம், பாக்கம்	பறந்தலை, குறும்பு
நீர்	சுனை நீர்	காட்டாறு	ஆறு, பொய்கை	மணல்கிணறு, உவர்க்குழிநீர்	கூவல், வற்றிய சுனை
மரம்	வேங்கை, அகில்	கொன்றை, குருந்தம்	வஞ்சி, மருதம்	புன்னை, ஞாழல்	இருப்பை, பாலை
பூ	குறிஞ்சி	முல்லை, பிடவு	கழுநீர், தாமரை	நெய்தல், தாழை	மரா, குரா
பறவை	கிளி, மயில்	காட்டுக்கோழி, சேவல்	நீர்க்கோழி, நாரை	அன்னம், கடற்காகம்	கழுகு, பருந்து
விலங்கு	புலி, கரடி	பசு, முயல்	எருமை, நீர்நாய்	உப்பு சுமக்கும் எருது, சுறா	வலிவற்ற யானை, புலி
பறை	தொண்டகம்	ஏறுகோட்பறை	மணமுழவு	மீன்கோட்பறை	நிரைகோட்பறை
யாழ்	குறிஞ்சியாழ்	முல்லையாழ்	மருதயாழ்	நெய்தல்யாழ்	பாலையாழ்
பண்	குறிஞ்சிப்பண்	சாதாரிப்பண்	மருதப்பண்	செவ்வழிப்பண்	பஞ்சுரப்பண்
தொழில்	தினை அகழ்தல், வெறியாடல்	ஆநிரை மேய்த்தல், காளை விடுதல்	நெல்லரிதல் களை பறித்தல்	மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைத்தல்	வழிப்பறி, சூறையாடல்

உரிப்பொருள்:

ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய அகவொழுக்கம் உரிப்பொருள் எனப்படும்.

குறிஞ்சி - புணர்தலும் புணர்தலின் நிமித்தமும் (தலைவனும் தலைவியும் ஒன்று சேர்தல்)

முல்லை - இருத்தலும் இருத்தலின் நிமித்தமும்

(தலைவி, தலைவனது பிரிவைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல்)

மருதம் - ஊடலும் ஊடலின் நிமித்தமும் (தலைவனிடம் தலைவி பிணக்குக் கொள்ளுதல்)

நெய்தல் - இரங்கலும் இரங்கலின் நிமித்தமும் (தலைவி தலைவி தலைவனின் பிரிவினைத்தாங்க இயலாது வருந்துதல்)
பாலை - பிரிதலும் பிரிதலின் நிமித்தமும் (தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து பாலை வழியில் செல்வது குறித்து தலைவி வருந்துதல்)
இவ்வாறு எல்லாத் திணைக்கும் முதல்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

புறப்பொருள் இலக்கணம்:

புறப்பொருள் என்பது அறம், பொருள், வீடுபேறு பற்றியும் கல்வி, வீரம், போர், தூது, வெற்றி, கொடை, நிலையாமை முதலியவை பற்றியும் கூறுவது ஆகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட அரசனையோ வள்ளலையோ குறுநில மன்னனையோ பெயரைச் சுட்டி அவனுடைய வீரம், வெற்றி, கொடை முதலியவற்றைப் பாடுவது புறப்பொருள் மரபு ஆகும். இவ்வாறு அன்றி ஒருவருக்கு அறிவுரை சொல்லுவது போலவும் யாரையும் சுட்டிக் கூறாமலும் புறப்பொருள் பாடல் அமைவதும் உண்டு. அகப்பொருள் பாடல் போலவே புறப்பொருள் பாடல்களும் திணை, துறை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. ஆனால் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் போன்ற இலக்கணங்கள் புறப்பொருளுக்கு இல்லை. புறத் திணைகள் போரை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. போர் செய்யச் செல்லும் அரசனும் படைகளும் போரிடும் முறைக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு பூக்களை அணிந்து சென்று போரிடுவர். அவர்கள் அணிந்து செல்லும் பூக்களின் பெயர்களே திணைகளுக்குப் பெயர்களாக அமைந்துள்ளன. பின்வரும் புறத்திணைகள் யாவும் பூக்களின் பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே.

புறத்திணைகள்:

வெட்சி

கரந்தை

வஞ்சி

காஞ்சி

உழிஞை

நொச்சி

தும்பை

வாகை

பாடாண்

பொதுவியல்

இவற்றின் விளக்கம் பின்வருமாறு:

வெட்சி:

ஆநிரை கவர்தல். அக் காலத்தில் பகை அரசனிடம் போர் செய்ய நினைக்கும் ஒருவன் போரின் முதல் கட்டமாகப் பகை அரசனது பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து செல்வான். இது வெட்சித் திணை எனப்படும். வெட்சி வீரன் வெட்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

கரந்தை:

ஆநிரை மீட்டல். பகை அரசன் கவர்ந்து சென்ற பசுக்கூட்டங்களை அவற்றிற்கு உரியவன் மீட்டுவரச் செய்யும் போர், கரந்தைத் திணை எனப்படும். கரந்தை வீரன் கரந்தைப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

வஞ்சி:

பகைவர் நாட்டின்மீது படை எடுத்தல் . மண்ணாசையால் பகைவர் நாட்டைப் பிடிப்பதற்காக அந்த நாட்டின் மேல் படை எடுத்துச் செல்லுதல் வஞ்சித் திணை எனப்படும். வஞ்சி வீரன், வஞ்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்

காஞ்சி:

படை எடுத்து வந்தவர்களை எதிர்நின்று தடுத்தல். படை எடுத்து வரும் பகை அரசனைத் எதிர்த்துத் தாக்கித் தம் நாட்டைக் காத்தல் , காஞ்சித் திணை எனப்படும். காஞ்சி வீரன் காஞ்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை முதலியவை குறித்துப் பாடுவது காஞ்சித் திணை எனத் தொல்காப்பியம் கூறும்.

உழிஞை:

பகை நாட்டினர் மதிலை வளைத்துப் போர் புரிதல் . பகை அரசனுடைய கோட்டையை வெல்லக் கருதிய அரசன் தன் படைகளோடு மதிலைச் சுற்றி முற்றுகை இடுதல் உழிஞைத் திணை எனப்படும். உழிஞை வீரன் உழிஞைப்பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

நொச்சி:

பகைவர்கள், மதிலைக் கைப்பற்ற விடாமல் காத்தல் . பகை அரசன் படை எடுத்து வந்து கோட்டை மதிலைச் சூழ்ந்து கொண்டபோது, தன்னுடைய கோட்டையைக் காத்துக் கொள்ள அரசன் போர் செய்தல் நொச்சித் திணை எனப்படும். நொச்சி வீரன் நொச்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

தும்பை:

இரு நாட்டு வீரர்களும் எதிர்நின்று போரிடல் . பகை அரசர்கள் இருவரும் போர்க் களத்தில் எதிர் எதிர் நின்று போரிடுதல் தும்பைத் திணை எனப்படும். தும்பை

வீரன் தும்பைப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

வாகை:

பகைவரை வென்றவர் வெற்றி விழாக் கொண்டாடுதல். போரில் வெற்றி பெற்ற அரசனைப் புகழ்ந்து பாடுதல் வாகைத் திணை எனப்படும். வெற்றி பெற்றவர்கள் வாகைப் பூவைச் சூடி வெற்றியைக் கொண்டாடுவார்கள்.

பாடாண் :

இதுவரை சொன்ன புறத்திணைகள் போர் நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பாடாண் திணையில் புகழ்,கொடை, இரக்கம்,கடவுள் வாழ்த்து, அரசனை வாழ்த்துதல் முதலியவை இடம்பெறும்.

பொதுவியல்:

வெட்சி முதல் பாடாண் திணை ஈறாக உள்ள புறத்திணைகளுக்குப் பொதுவானவற்றையும் , அவற்றுள் கூறாமல் விடுபட்ட செய்திகளையும் கூறுவது பொதுவியல் திணை ஆகும்.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் (SYLLABUS) குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய- 'VALLALAR –BY T.V.RAJENDRAN' என்னும் நூலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.

நான்காம் பருவம்

பெண்ணுலகு

பாரதிதாசன்

புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன், ஏப்ரல் 29, 1891 ஆம் ஆண்டு புதுவையில் செங்குந்தர் கைக்கோள முதலியார் மரபில், பெரிய வணிகராயிருந்த, கனகசபை முதலியார், இலக்குமி அம்மாள் ஆகியோருக்குப் பிறந்தார். கவிஞரின் இயற்பெயர் கனகசுப்புரத்தினம். 1920-ஆம் ஆண்டில் பழநி அம்மையார் என்பவரை மணந்து கொண்டார்.

இவர் சிறு வயதிலேயே பிரெஞ்சு மொழிப் பள்ளியில் பயின்றார். ஆயினும், தமிழ்ப் பள்ளியிலே பயின்ற காலமே கூடியது. தமது பதினாறாம் வயதிலேயே, கல்வே கல்லூரியில் தமிழ்ப் புலமைத் தேர்வு கருதிப் புகுந்தார். தமிழ் மொழிப் பற்றும், முயற்சியால் தமிழறிவும் நிறைந்தவராதலின், இரண்டாண்டில், கல்லூரியிலேயே முதலாவதாகத் தேர்வுற்றார். பதினெட்டு வயதிலேயே அவர் அரசினர் கல்லூரித் தமிழாசிரியாரானார்.

இசையுணர்வும், நல்லெண்ணமும் அவருடைய உள்ளத்தில் கவிதையுருவில் காட்சி அளிக்கத் தலைப்பட்டன. சிறு வயதிலேயே சிறுசிறு பாடல்களை, அழகாகச் சுவையுடன் எழுதித் தமது தோழர்களுக்குப் பாடிக் காட்டுவார்.

நண்பர் ஒருவரின் திருமணத்தில், விருந்துக்குப் பின், சி. சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் நாட்டுப் பாடலைப் பாடினார். பாரதியாரும் அவ்விருந்துக்கு வந்திருந்தார். ஆனால் கவிஞருக்கு அது தெரியாது. அப்பாடலே, அவரைப் பாரதியாருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தது.

புதுவையிலிருந்து வெளியான தமிழ் ஏடுகளில், "கிறுக்கன்", "கிண்டல்காரன்", "பாரதிதாசன்" எனப் பல புனைப் பெயர்களில் எழுதி வந்தார்.

தந்தை பெரியாரின் தீவிரத் தொண்டராகவும் விளங்கினார். மேலும் அவர் திராவிடர் இயக்கத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார். அதன் காரணமாகக் கடவுள் மறுப்பு, சாதி மறுப்பு, மத எதிர்ப்பு போன்றவற்றினை தனது பாடல்கள் மூலம் பதிவு செய்தார். பிரபல எழுத்தாளரும், திரைப்படக் கதாசிரியரும், பெரும் கவிஞருமான பாரதிதாசன், அரசியலிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். புதுச்சேரி சட்டமன்ற உறுப்பினராக, 1954-ஆம் ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1946, சூலை 29-இல் அறிஞர் அண்ணாவால், கவிஞர் "புரட்சிக்கவி" என்று பாராட்டப்பட்டு, ரூ.25,000 வழங்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

பாரதிதாசன் அவர்கள், நகைச்சுவை உணர்வு நிரம்பியவர். கவிஞருடைய படைப்பான "பிசிராந்தையார்" என்ற நாடக நூலுக்கு, 1969-இல் சாகித்ய அகாடமியின் விருது கிடைத்தது. இவருடைய படைப்புகள் தமிழ்நாடு அரசினரால் 1990-இல் பொது உடைமையாக்கப்பட்டன.

1. பெண்களைப் பற்றிப் பெர்னாட்ஷா

புவிப்பெரியான் ஜார்ஜ் பெர்னார்ட்ஷா உரைத்த

பொன்மொழியைக் கேளுங்கள் நாட்டில் உள்ளீர்!

"உவந்தொருவன் வாழ்க்கைசரி யாய்நடத்த

உதவுபவள் பெரும்பாலும் மனைவி ஆவாள்!

அவளாலே மணவாளன் ஒழுங்கு பெற்றான்!"

அவளாலே மணவாளன் சுத்தி பெற்றான்!

குவியுமெழிற் பெண்களுக்கே ஊறுசெய்யும்

குள்ளர்களே, கேட்டீரோ ஷாவின் பேச்சை!

அவனியிலே ஒருவனுக்கு மனைவியின்றேல்

அவனடையும் தீமையை யார் அறியக்கூடும்?

கவலையுற ஆடவர்கள் நாளும் செய்யும்

கணக்கற்ற ஊழல்களை யெல்லாம் அந்த

நவையற்ற பெண்களன்றோ விலக்குகின்றார்?

நானிலத்தில் மார்தட்டும் ஆடவர்கள்

சுவைவாழ்விற கடைத்தேறத் தக்கதான

சூசுமீமும் பெண்களிடம் அமைந்ததன்றோ!

கல்வியில்லை உரிமையில்லை பெண்களுக்குக்

கடைத்தேற வழியின்றி விழிக்கின்றார்கள்!

புல்லென்றே நினைக்கின்றீர் மனைவிமாரைப்

புருஷர்களின் உபயோகம் பெரிதென்கின்றீர்!

வல்லவன்பே ரறிஞன்ஷா வார்த்தைகேட்டீர்

மனோபாவம் இனியேனும் திருந்தவேண்டும்.

இல்லையெனில் எதுசெயலாம்! பெண்ஆண்என்ற

இரண்டுருளையால்நடக்கும் இன்பவாழ்க்கை!

2. கைம்மைப் பழி

கோரிக்கை அற்றுக் கிடக்குதண்ணே இங்கு
வேரிற் பழுத்த பலா-மிகக்
கொடியதென் றெண்ணிடப் பட்டதண்ணே குளிர்
வடிகின்ற வட்ட நிலா!
சீரற்று இருக்குதையோ குளிர் தென்றல்
சிறந்திடும் பூஞ் சோலை-சீ
சீஎன்று இகழ்ந்திடப் பட்டதண்ணே நறுஞ்
சீதளப் பூ மாலை.
நாடப்படா தென்று நீக்கி வைத்தார்கள்
நலஞ்செய் நறுங் கனியைக் - கெட்ட
நஞ்சென்று சொல்லிவைத் தார் எழில் வீணை
நரம்புதரும் தொனியை
தூடப் படாதென்று சொல்லிவைத்தார் தலை
தூடத் தகும் க்ரீ டத்தை-நாம்
தொடவும் தகாதென்று சொன்னார் நறுந்தேன்
துவைந்தி டும் பொற் குடத்தை!
இன்ப வருக்கமெல் லாம்நிறை வாகி
இருக்கின்ற பெண்கள் நிலை-இங்
கிவ்விதமாய் இருக்குதண்ணே! இதில்
யாருக்கும் வெட்க மிலை!
தன்கண வன்செத்து விட்டபின் மாது
தலையிற்கைம் மைஎன ஓர் - பெருந்
துன்பச் சமைதனைத் தூக்கி வைத் தார்; பின்பு
துணைதேட வேண்டாம் என் றார்.
துணைவி இறந்தபின் வேறு துணைவியைத்
தேடுமோர் ஆடவன் போல்-பெண்ணும்
துணைவன் இறந்தபின் வேறு துணை தேடச்
சொல்லிவிடுவோம் புவி மேல்.
'கணைவிடு பட்டதும் லட்சியம் தேடும்' நம்
காதலும் அவ் வாரே-அந்தக்
காதற் கணை தொடுக் காத உயிர்க்குலம்
எங்குண்டு சொல் வேறே?

காதல் இல்லாவிடம் சூனியமாம் புவி
காதலினால் நடக்கும்!-பெண்கள்
காதலுளத்தைத் தடுப்பது, வாழ்வைக்
கவிழ்க்கின்றதை நிகர்க்கும்.
காதல் சுரக்கின்ற நெஞ்சத்திலே கெட்ட
கைம்மையைத் தூர்க்காதீர்!-ஓரு
கட்டழகன் திருத் தோளினைச் சேர்ந்திடச்
சாத்திரம் பார்க்காதீர்!

3. கைம்மைக் கொடுமை

கண்கள் நமக்கும் உண்டு -- நமக்குக்
கருதும் வன்மை யுண்டு
மண்ணிடைத் தேசமெல்லாம் -- தினமும்
வாழ்ந்திடும் வாழ்க்கையிலே
எண்ண இயலாத -- புதுமை
எதிரில் காணுகின்றோம்
கண்ணிருந்தென்ன பயன்? நமக்குக்
காதிருந்தென்ன பயன்?

வானிடை ஏறுகின்றார் -- கடலை
வசப்படுத்துகின்றார்
ஈனப் பொருள்களிலே -- உள்ளுறை
இனிமை காணுகின்றார்
மேனிலை கொள்ளுகின்றார் -- நாமதை
வேடிக்கை பார்ப்பதல்லால்
ஊன்பதைத்தே அவைபோல் -- இயற்ற
உணர்ச்சி கொள்வதில்லை.

புழுதி, குப்பை, உமி -- இவற்றின்
புன்மைதனைக் களைந்தே
பழரசம் போலே -- அவற்றைப்
பயன்படுத்துகின்றார்!
எழுதவும் வேண்டாம் -- நம்நிலை
இயம்பவும் வேண்டாம்!

அழகிய பெண்கள் -- நமக்கோ
அழகிய பழத்தோல்!

கைம்மை எனக்கூறி -- அப்பெரும்
கையினிற் கூர்வேலால்
நம்மினப் பெண்குலத்தின் -- இதய
நடுவிற் பாய்ச்சுகின்றோம்.
செம்மை நிலையறியோம் -- பெண்களின்
சிந்தையை வாட்டுகின்றோம்;
இம்மை இன்பம் வேண்டல் -- உயிரின்
இயற்கை என்றறியோம்.

கூண்டிற் கிளிவளர்ப்பார் -- இல்லத்தில்
குக்கல் வளர்த்திடுவார்,
வேண்டியது தருவார்; -- அவற்றின்
விருப்பத்தை அறிந்தே!
மாண்டவன் மாண்டபின்னர் -- அவனின்
மனைவியின் உளத்தை
ஆண்டையர் காண்பதில்லை -- ஐயகோ,
அடிமைப் பெண்கதியே!

4 மூடத் திருமணம்

'மூல்லை சூடி நறுமணம் முழுகிப்
பட்டுடை பூண்டு பாலொடு பழங்கள்
ஏந்திய வண்ணம் என்னருமை மகள்
தனது கணவனும் தானு மாகப்
பஞ்சணை சென்று பதைப்புறு காதலால்
ஒருவரை ஒருவர் இழுத்தும் போர்த்தும்
முகமல ரோடு முகமலர் ஒற்றியும்.
இதழோடு இதழை இனிது சுவைத்தும்,
நின்றும் இருந்தும் நேயமோடு ஆடியும்
பிணங்கியும், கூடியும் பெரிது மகிழந்தே
இன்பத்துறையில் இருப்பர் என்று எண்ணினேன்.
இந்த எண்ணத்தால் இருந்தேன் உயிரோடு!

பாழும் கப்பல் பாய்ந்து வந்து
என்மகள் மருகன் இருக்கும் நாட்டில்
என்னை இறக்கவே, இரவில் ஒருநாள்
என்மகள் -- மருகன் இருவரும் இருந்த
அறையோ சிறிது திறந்து கிடந்ததை
நள் இராப்பொழுதில் நான் கண்ட போதில்
இழுந்துச் சாத்த என்கை சென்றது;
கழுத்தோ கதவுக்கு உட்புறம் நீண்டது!
கண்களோ மருகனும் மகளும் கனிந்து
காதல் விளைப்பதைக் காண ஓடின!
வாயின் கடையில் எச்சில் வழியக்
குறட்டை விட்டுக், கண்கள் குழிந்து
நரைத்தலை சோர்ந்து, நல்லுடல் எலும்பாய்ச்
சொந்த மருகக் கிழவன் தூங்கினான்!
இளமை ததும்ப, எழிலும் ததும்பி
காதல் ததும்பக் கண்ணீர் ததும்பக்
என்மகள் கிழவனருகில் இருந்தாள்.
சிவந்த கன்னத்தால் விளக்கொளி சிவந்தது!
கண்ணீர்ப் பெருக்கால் கவின்உடை நனைத்தாள்!
தொண்டு கிழவன் விழிப்பான் என்று
கெண்டை விழிகள் மூடாக் கிளிமகள்
காதலும் தானும் கனலும் புழுவுமாய்
ஏங்கினாள்; பின்பு வெடுக்கென்று எழுந்தாள்.
சர்க்கரைச் சிமிழியைப் பாலில் சாய்த்தாள்.
செம்பை எடுத்து வெம்பி அழுதாள்.
எதையோ நினைத்தாள்! எதற்கோ விழித்தாள்!
உட்கொள்ளும் தருணம் ஓடிநான் பிடுங்கினேன்.
பாழுந் தாயே! பாழுந்தாயே!
என்சாவுக்கே உனை இங்கு அழைத்தேன்!
சாதலைத் தடுக்கவோ தாய்எமன் வந்தாய்?
என்று -- எனைத் தூற்றினாள். இதற்குள் ஓர்பூனை
சாய்ந்தபாலை நக்கித் தன்தலை
சாய்ந்து வீழ்ந்து செத்தது கண்டேன்.
மண்ணாய்ப் போக! மண்ணாய்ப்போக!

மனம் பொருந்தா மணம் மண்ணாய்ப்போக!
சமூகச் சட்டமே! சமூக வழக்கமே!
நீங்கள், மக்கள் அனைவரும்
ஏங்காதிருக்க மண்ணாய்ப் போகவே!

5. எழுச்சியுற்ற பெண்கள்

மேற்றிசையில் வானத்தில் பொன்னுருக்கு
வெள்ளத்தில் செம்பருதி மிதக்கு நேரம்!
வேற்கண்ணி யாளொருத்தி சோலைதன்னில்
விளையாட நின்றிருந்தாள் மயிலைப்போலே!
காற்றடித்த சோலையிலே நேரம் பார்த்துக்
கனிய டித்துக் கொண்டு செல்லும் செல்வப்பிள்ளை
ஆற்றுவெள்ளம் போலாசை வெள்ளம் தூண்ட
அவளிடத்தே சில சொன்னான் பின்னுஞ் சொல்வான்;

விரிந்த ஒரு வானத்தில் ஒளிவெள்ளத்தை
விரைந்துவந்து கருமேகம் விழுங்கக்கூடும்!
இருந்தவெயில் இருளாகும் ஒரு கணத்தில்
இது அதுவாய் மாறிவிடும் ஒரு கணத்தில்
தெரிந்ததுதான்; ஆனாலும் ஒன்றேயொன்று!
தெளிந்த ஓர் உள்ளத்தில் எழுந்தகாதல்
பருந்துவந்து கொத்துமென்றும் தணிவதில்லை!
படைதிரண்டு வந்தாலும் சலிப்பதில்லை!

கன்னத்தில் ஒரு முத்தம் வைப்பாய் பெண்ணே,
கருதுவதிற் பயனில்லை தனியாய் நின்று.
மின்னிவிட்டாய் என் மனதில்! பொன்னாய்ப் பூவாய்.
விளைந்துவிட்டாய் கண்ணெதிரில்! என்று சொன்னாள்.
கன்னியொரு வார்த்தையென்றாள் என்னவென்றான்.
கல்வியற்ற மனிதனை நான் மதியேன் என்றாள்
பன்னூற்பண்டிதனென்று தன்னைச் சொன்னான்.
பழச்சுளையின் வாய்திறந்து சிரித்துச் சொல்வாள்.
பெருங்கல்விப் பண்டிதனே! உனக்கோர்கேள்வி;
பெண்களுக்குச் சுதந்தரந்தான் உண்டோ? என்றாள்.

தரும்போது கொள்வதுதான் தருமம் என்றான்.
தராவிடில்நான் மேற்கொண்டால் என்னவென்றாள்.
திருமணமா காதவள்தன் பெற்றோரின்றிச்
செயல்ஒன்று தான்செய்தல் அதர்மம் என்றான்.
மருவஅழைக் கின்றாயே,நானும் என்றன்
மாதா பிதாவின்றி விடைசொல்வேனோ?

என்றுரைத்தாள், இதுகேட்டுச் செல்வப்பிள்ளை
என்னேடி, இது உனக்குத் தெரியவில்லை.
மன்றல்செயும் விஷயத்தில் ஒன்றில்மட்டும்
மனம்போல நடக்கலாம் பெண்கள் என்றான்.
என்மனது வேறொருவன் இடத்திலென்றே
இவனிட்ட பீடிகையைப் பறக்கச் செய்தாள்.
உன்நலத்தை இழக்கின்றாய் வலியநானே
உனக்களிப்பேன் இன்பமென நெருங்கலானான்!

அருகவளும் நெருங்கி வந்தாள்; தன் மேல்வைத்த
ஆர்வந்தான் எனநினைத்தான்! இமைக்குமுன்னே
ஒருகையில் உடைவாளும் இடதுகையில்
ஓடிப்போ! என்னுமோரு குறிப்புமாகப்
புருவத்தை மேலேற்றி விழித்துச் சொல்வாள்;
புனிதத்தால் என்காதல் பிறன்மேலென்று
பரிந்துரைத்தேன்! மேற்சென்றாய்! தெளிந்தகாதல்
படைதிரண்டு வந்தாலும் சலியாதென்றாள்.

ஓடினான் ஓடினான் செல்வப்பிள்ளை
ஓடிவந்து மூச்சுவிட்டான் என்னிடத்தில்
கூடிஇரு நூறுபுலி எதிர்த்ததுண்டோ?
கொலையாளியிடமிருந்து மீண்டதுண்டோ?
ஓடிவந்த காரணத்தைக்கேட்டேன், அன்னோன்
உரைத்துவிட்டான்! நானவற்றைக் கேட்டுவிட்டேன்.
கோடிஉள்ளம் வேண்டுமிந்த மகிழ்ச்சிதாங்கக்
குலுங்கநகைத்தேயுரைத்தேன் அவனிடத்தில்;

செல்வப்பிள்ளாய் இன்றுபுவியின் பெண்கள்

சிறுநிலையில் இருக்கவில்லை; விழித்துக் கொண்டார்!
கொல்லவந்த வாளைநீ குறைசொல்லாதே!
கொடுவாள் போல் மற்றொருவாள் உன்மனைவி
மெல்லிடையில் நீகாணாக் காரணத்தால்,
விளையாட நினைத்துவிட்டாய் ஊர்ப் பெண்கள்மேல்!
பொல்லாத மானிடனே, மனச்சான்றுக்குள்
புகுந்துகொள்வாய்! நிற்காதே! என்றேன்; சென்றான்.

6. குழந்தை மணத்தின் கொடுமை

ஏழு வயதே ஏழிற்கருங் கண் மலர்!
ஒருதாமரைமுகம்! ஒருசிறு மணியிடை!
சுவைத் தறியாத சுவைதருங் கனிவாய்!
இவற்றை யுடைய இளம்பெண் -- அவள்தான்,
கூவத்தெரியாக் குயிலின் குஞ்சு;
தாவாச் சிறுமான், மோவா அரும்பு!
தாலியறுத்துத் தந்தையின் வீட்டில்
இந்தச் சிறுமி யிருந்திடு கின்றாள்;
இவளது தந்தையும் மனைவியை இழந்து
மறுதாரமாய்ஓர் மங்கையை மணந்தான்.
புதுப்பெண் தானும் புதுமாப்பிளையும்
இரவையே விரும்பி ஏறுவர் கட்டிலில்!
பகலைப் போக்கப் பந்தாடிடுவர்!
இளந்தலைக் கைம்பெண் இவைகளைக் காண்பாள்!

தனியாய் ஒருநாள் தன்பாட்டியிடம்
தேம்பித் தேம்பி அழுத வண்ணம்
ஏழுவயதின் இளம்பெண் சொல்லுவாள்;
'என்னை விலக்கி என்சிறு தாயிடம்
தந்தை கொஞ்சதல் தகுமோ?' தந்தை
'அவளை விரும்பி, அவள் தலை மீது
பூச்சுடுகின்றார்; புறக்கணித்தார் எனைத்!
'தாமும் அவளும் தனியறை செல்வார்;
நான் ஏன் வெளியில் நாய்போல் கிடப்பது?'

'அவருக்கு நான் மகள்! அவர் எதிர் சென்றால்,
நீ போ! என்று புருவம் நெறிப்பதோ?'
பாட்டி மடியில் படுத்துப் புரண்டே
இவ்வாறு அழுதாள் இளம்பூங்கொடியாள்!
இந்நிலைக்கு இவ்வாறு அழுதாள் -- இவளது
பின்நிலை எண்ணிப் பாட்டி பெரிதும்
அழுத கண்ணீர் வெள்ளம், அந்தக்
குழந்தை வாழ்நாள் கொடுமையில் பெரிதே.

7. பெண்ணுக்கு நீதி

கல்யாணம் ஆகாத பெண்ணே! - உன்
கதிதன்னை நீநிச்சயம் செய்க கண்ணே! (கல்)

வல்லமை பேசியுன் வீட்டில் -- பெண்
வாங்கவே வந்திடு வார்கள் சில பேர்கள்;
நல்ல விலை பேசுவார் -- உன்னை
நாளும் நலிந்து சுமந்து பெற்றோர்கள்
கல்லென உன்னை மதிப்பார் -- கண்ணில்
கல்யாண மாப்பிள்ளை தன்னையுங் காட்டார்;
வல்லி உனக்கொரு நீதி 'இந்த
வஞ்சகத் தரகர்க்கு நீ அஞ்சவேண்டாம்' (கல்)
பெற்றவருக்கு எஜமானர் -- எதிர்
பேசுவொண் ணாதவர் ஊரினில் துஷ்டர்.
மற்றும் கடன் கொடுத்தோர்கள் -- நல்ல
வழியென்று ஜாதியென் றேயுரைப் பார்கள்;
சுற்றத்திலே முதியோர்கள் -- இவர்
சொற்படி உன்னைத் தொலைத்திடப் பார்ப்பார்,
கற்றவளே ஒன்று சொல்வேன் -- 'உன்
கண்ணைக் கருத்தைக் கவர்ந்தவன் நாதன்!' (கல்)

தனித்துக் கிடந்திடும் லாயம் -- அதில்
தள்ளியடைக்கப் படுங்குதிரைக்கும்
கனைத்திட உத்தரவுண்டு -- வீட்டில்
காரிகை நாணவும் அஞ்சவும் வேண்டும்;

கனத்த உன் பெற்றோரைக் கேளே! -- அவர்
கல்லொத்த நெஞ்சை உன் கண்ணீரினாலே
நனைத்திடுவாய் அதன் மேலும் -- அவர்
ஞாயம் தராவிடில் விடுதலை மேற்கொள்! (கல்)

மாலைக் கடற்கரை ஓரம் -- நல்ல
வண்புனல் பாய்ந்திடும் மாந்திரீரம்
காலைக் கதிர் சிந்து சிற்றூர் -- கண்
காட்சிகள், கூட்டங்கள், பந்தாடும் சாலை
வேலை ஒழிந்துள்ள நேரம் -- நீ
விளையாடுவாய் தாவி விளையாடு மான்போல்!
கோலத்தினைக் கொய்வதுண்டோ? -- பெண்கள்
கொய்யாப் பழக்கூட்டம்' என்றே உரைப்பாய்.

8. கைம்பெண் நிலை

கண்போற் காத்தேனே -- என்னருமைப்-
பெண்ணை நான்தானே (கண்)

மண்ணாய்ப் போன மாப் பிள்ளை
வந்ததால் நொந்தாள் கிள்ளை
மணமக னானவன் -- பிணமகனாயினன்
குணவதி வாழ்க்கை எவ் -- வணமினி ஆவது? (கண்)
செம்பொற் சிலை, இக் காலே
கைம் பெண்ணாய்ப் போன தாலே
திலகமோ குழலில் -- மலர்களோ அணியின்
உலகமே வசைகள் -- பலவுமே புகலும் (கண்)
பொன்னுடை பூஷ ணங்கள்
போக்கினாளே என் திங்கள்!
புகினும் ஓர் அகம் சகுனம் தீதென
முகமும் கூசுவார் -- மகளை ஏசுவார்! (கண்)
தரையிற் படுத்தல் வேண்டும்
சாதம் குறைத்தல் வேண்டும்
தாலியற்றவள் -- மே லமுத்திடும்
வேலின் அக்ரமம் -- ஞாலம் ஒப்புமோ? (கண்)

வருந்தாமல் கைம்பெண் முகம்
திருந்துமோ இச்சமுகம்
மறுமணம் புரிவது -- சிறுமைஎன்றறைவது
குறுகிய மதியென -- அறிஞர்கள் மொழிகுவர் (கண்)

9. இறந்தவன்மேல் பழி

அந்திம காலம் வந்ததடியே! -- பைந்தொடியே!
இளம்பிட்யே! பூங்கொடியே!
சிந்தை ஒன்றாகி நாம் இன்பத்தின் எல்லை
தேடிச் சுகிக்கையில் எனக்கிந்தத் தொல்லை
வந்ததே இனி நான் வாழ்வதற்கில்லை
மனத்தில் எனக்கிருப்ப தொன்றே -- அதை -- இன்றே -
குணக்குன்றே! -- கேள்நன்றே! (அந்திம)

கடும்பிணியாளன்நான் இறந்தபின், மாதே!
கைம்பெண்ணாய் வருந்தாதே, பழிஎன்றன் மீதே.
அடஞ்செய்யும் வைதிகம் பொருள் படுத்தாதே!
ஆசைக்குரியவனை நாடு -- மகிழ்வோடு
தார்துடு- நலம்தேடு! (அந்திம)

கற்கண்டு போன்றபெண் கணவனை இழந்தால்
கசந்த பெண் ஆவது விந்தைதான் புவி மேல்!
சொற்கண்டு மலைக்காதே உன் பகுத்தறிவால்
தோஷம், குணம் அறிந்து நடப்பாய் -- துயர் கடப்பாய் -
துணை பிடிப்பாய் -- பயம் விடுப்பாய். (அந்திம)

10. கைம்மைத் துயர்

பெண்கள்துயர் காண்பதற்கும் கண்ணிழந்தீரோ!
கண்ணிழந்தீரோ! உங்கள் கருத்திழந்தீரோ! (பெண்)

பெண்கொடி தன்துணையிழந்தால்
பின்பு துணை கொள்வதிலே

மண்ணில் உமக்காவதென்ன வாழ்வறிந்தோரே?

வாழ்வறிந்தோரே! மங்கை மாரை ஈன்றோரே! (பெண்)

மாலையிட்ட மணவாளன் இறந்து விட்டால்
மங்கைநல்லாள் என்ன செய்வாள்? அவளை நீங்கள்

ஆலையிட்ட கரும்பாக்கி உலக இன்பம்
அணுவளவும் அடையாமல் சாகச் செய்தீர்!
பெண்டிழந்த குமரன் மனம்
பெண்டு கொள்ளச் செய்யும் எத்தனம்

கண்டிருந்தும் கைப்பெண் என்ற கதை சொல்லலாமோ?
கதை சொல்லலாமோ? பெண்கள் வதை கொள்ளலாமோ?(பெண்)

துணையிழந்த பெண்கட்குக் காதல் பொய்யோ?
சுகம்வேண்டாது இருப்பதுண்டோ அவர்கள் உள்ளம்?

அணையாத காதலனை அணைக்கச் சொன்னீர்
அணைக்கடந்தால் உங்களைதடை எந்தமுலை?

பெண்ணுக்கொரு நீதி கண்டீர்
பேதமெனும் மதுவை யுண்டீர்
கண்ணிலொன்றைப் பழுதுசெய்தால் கான்றுமிழாதோ?
கான்றுமிழாதோ புவி தான் பழியாதோ? (பெண்)

வைரமுத்து கவிதைகள்

வைரமுத்து தேனி மாவட்டம் வடுகப்பட்டியில் ராமசாமி, அங்கம்மாள் ஆகியோருக்கு மகனாக 13/7/1953இல் பிறந்தார். இவர் 14 கவிதை தொகுப்புகளையும் நான்கு புதினங்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவர் புகழ்பெற்ற தமிழ் திரைப்பட பாடல் ஆசிரியர் ஆவார். சிறந்த திரைப்பட பாடல் ஆசிரியருக்கான இந்திய அரசின் விருதை ஐந்து முறை பெற்ற சிறப்புக்குரியவர். மேலும், மத்திய அரசின் பத்மஸ்ரீ விருதும் தமிழக அரசின் கலைமாமணி விருதும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

1. நட்பு

நட்பு என்பது
சூரியன் போல்
எல்லா நாளும்
பூரணமாய் இருக்கும்

நட்பு என்பது
கடல் அலை போல்
என்றும்
ஓயாமல் அலைந்து வரும்

நட்பு என்பது
அக்னி போல்
எல்லா மாசுகளையும்
அழித்து விடும்

நட்பு என்பது
தண்ணீர் போல்
எதில் ஊற்றினாலும்
ஓரே மட்டமாய் இருக்கும்

நட்பு என்பது
நிலம் போல்
எல்லாவற்றையும் பொறுமையாய்
தாங்கிக் கொள்ளும்

நட்பு என்பது

காற்றைப் போல்
எல்லா இடத்திலும்
நிறைந்து இருக்கும்

2 . அலைகள்

அலைகளே! நீர்மேல் ஆடுந் தண்ணீர்
மலைகளே! கடலின் மந்திரக் கைகளே!

வித்தை புரிந்து வீசங் காற்று
நித்தந் திரிக்கும் நீர்க்கயி றுகளே!

காற்றெனுங் கயவன் கடலாம் கன்னியின்
மேற்புறம் உரியும் மெல்லிய துகில்களே!

கரையில் தற்கொலைக் காரியம் நடத்தல்
முறையா? சரியா? முடிவுரை என்ன?

கண்வழி புகுந்து கனவென மலர்ந்து
வெண்துகில் போர்த்து மேலே எழுந்து

விம்மித் தாழ்ந்த வெண்மார் புகளே!
தம்பலம் காட்டும் தண்ணீர் வெடிகளே!

கடல்நீர் விழாவில் கரக ஆட்டம்
நடத்தித் தோற்கும் நாடகக் கும்பலே!

கருப்புக் கடலுள் காசநோ யாலே
இருமித் துப்பும் எச்சில் மலைகளே!
கறுப்புக் கடற்றயிர் கடையப் படுகையில்
தெறித்த வெண்ணெய்த் திரைகளே! நீங்கள்

கரையில் கலையும் கடலின் கனவுகள்
கரைக்கன் னத்தில் கடல்முத் தங்கள்
நகர்ந்து விரைந்து நடந்து கரையில்
தகர்ந்து போகும் தண்ணீர்ச் சுவர்கள்

3 . பாடம்

நீதிமொழி சொன்ன
ஆதிமொழி ஏது?

தமிழா? சீனமா?
இலத்தீனா? கிரேக்கமா?
இல்லை.... எதுவுமில்லை....

இயற்கை
தன்
நெற்றியில்....புருவத்தில்
கண்ணில்....கன்னத்தில்
மார்பில்....அக்குளில்
எழுதிவைத்த நீதியைத்தான்
மனிதன் மொழிபெயர்த்தான்

மேல்நோக்கி எரியும் தீ -
மேல்நோக்கி முட்டும் விதை -
மேல்நோக்கி உயரும் முகில் -
மேல்நோக்கி வளரும் மனிதன் -
எல்லாம் மேல்நோக்கியே!
கீழ்நோக்கிப் பொழியும்
மழைமட்டும் பொய்த்துவிடின்
மேல்நோக்கி வளர்வன
பூமியில் ஏது?
மழை சொன்னது :

"கருணை உள்ளவனே
உயிர்களுக்குத்
தலைமை தாங்குகிறான்"

கரை விழித்திருக்கிறதா?
தூங்கிவிட்டதா?
தெரியாது

பாடத் தெரிந்த பறவைகள்
தன் பாடலுக்குக் கைதட்டுமா? கைகொட்டுமா?
தெரியாது

தாய்மொழியே புரியாத மனிதர்க்குத்
தன்பாடல் புரியுமா? புரியாதா?
தெரியாது

ஆனால் கூழாங்கற்களை
வாயில்போட்டுக் கொண்டு
நதி பாடிக்கொண்டே போகிறது
நதியும் ஒரு கதை சொன்னது :

"கடமையைச் செய்
பலனை எதிர்பாராதே!"

ஏறுவோர் அனைவரையும்
குனிந்துவரச் சொல்கிறது
இறங்குவோர் அனைவரையும்
நிமிர்ந்து செல்லச் செய்கிறது

மலை சொன்னது :
"பணிந்து வாழ்ந்தால்
உயர்ந்து போவாய்
நிமிர்ந்து திரிந்தால்
இறங்கிப் போவாய்"

வேர்களை அறுத்தோடும்
நதியின் மீதும்
கலகலவென்று பூச்சொரியும்
கரையோரத்துக் கிளைகள்...
அறுத்ததற்குக் கோபமில்லையாம்
நனைத்ததற்கு நன்றியாம்

மரம் சொன்னது :

"இன்னா செய்தார்க்கும்
இனியவை செய்"
முகவரி இல்லாமல்
பூமிக்கு வருகிறது
எங்கே சிப்பி விழித்திருக்கிறதோ
அங்கே விழுந்து முத்தாகிறது

மழைத்துளி சொன்னது :
"முத்துக்கான வித்து
எப்போதும் விழலாம்
விழித்திரு மனிதா விழித்திரு"

கீழே சேறு
மேலே பாசி

தன்னைச் சுற்றிலும் தவளையர் கீதம்
ஆனாலும்
தண்ணீர்த் தீயாய் பூத்திருக்கும்
தாமரைக்குத்தான்
என்னவொரு சௌந்தர்ய கம்பீரம்!

தாமரை சொன்னது :
"சார்பால் பெருமை பெறுவது எளிது
சார்புக்குப் பெருமை தருவதே பெரிது"
அஸ்தமனம் என்றார்கள்
ஆந்தைகள் மகிழ்ந்தன

நட்சத்திரங்கள்
கும்மி கொட்டிக் கொண்டாடின

தான் சாகவில்லை என்பதை
நிலவுக்கு ஒளியூட்டி
நிரூபித்தது சூரியன்

சூரியன் சொன்னது :

"மறைந்தும் மறையாதிருக்க
உன் சுவடுகளை விட்டுச்செல்"

எரிமலை தும்மியது
ஐம்பது கிலோ மீட்டர்
அக்கினிக் குழம்பு

எந்தக் குடிமகனும்
இடம் பெயரவில்லை

அக்கினிக் குழம்பின் ஆறிய சாம்பலில்
உழுது பயிரிட்டதில்
ஆறுமடங்கு அமோகவிளைச்சல்

எரிமலை சொன்னது :
"எந்தவொரு தீமையிலும்
இன்னோர் நன்மை உண்டு"

செய்யாத பழியோ
தலையில் விழாமல் தடுத்தாட்கொள்ளுங்கள்
தாமரையிலைத் திவலைகள் நாங்கள்
கடுகி வீசாவண்ணம்
காற்றை கட்டிவையுங்கள்
எல்லாரும் சிரிக்கின்ற வாழ்வுகொடுங்கள்
எதிரியும் அழுகின்ற மரணம் கொடுங்கள்
எங்கள் வாழ்வின் கோப்பையை
ஊற்றும்போதே உடைத்துவிடாதீர்கள்
நிறைந்தபிறகு வழியவிடுங்கள்.

4. மரம்

மரங்களைப் பாடுவேன்.

வாரும் வள்ளுவரே மக்கட் பண்பில்லாதவரை என்ன சொன்னீர்?

மரம் என்றீர்!

மரம் என்றால் அவ்வளவு மட்டமா?

வணக்கம்,அவ்வையே நீட்டோலை வாசியான் யார் என்றீர்?

மரம் என்றீர்!

மரம் என்றால் அத்தனை இழிவா?

பக்கத்தில் யாரது பாரதி தானே?

பாஞ்சாலி மீட்க்காத பாமரரை என்ன வென்றீர்?

நெட்டை மரங்கள் என்றீர்!

மரங்கள் என்றால் அவ்வளவு கேவலமா?

மரம் சிருஷ்டியில் ஒரு சித்திரம்,

பூமியின் ஆச்சிரியகுறி,

நினைக்க நினைக்க நெஞ்சுறும் அனுபவம்,

விண்மீனுக்கு தூண்டில் போடும் கிளைகள்,

சிரிப்பை ஊற்றி வைத்த இலைகள்,

உயிர் ஒழுகும் மலர்கள்,

மனிதன் தரா ஞானம் மரம் தரும் எனக்கு!

மனிதன் தோன்றும் முன் மரம் தோன்றிற்று!

மரம் நமக்கு அண்ணன், அண்ணனை பழிக்காதீர்கள்!

மனித ஆயுள் குமிழிக்குள் கட்டிய கூடாரம்,

மரம் அப்படியா?

வளரும் உயிர்களில் ஆயுள் அதிகம் கொண்டது அதுவேதான்!

மனித வளர்ச்சிக்கு முப்பது வந்தால் முற்றுப் புள்ளி.

மரம் இருக்கும் வரை பூ பூக்கும் இறக்கும் வரை காய் காய்க்கும்.

வெட்டி நட்டால் கிளை மரமாகுமே,

வெட்டி நட்டால் கரம் உடம்பாகுமா?

மரத்தை அறுத்தால் ஆண்டு வளையம் வயது சொல்லும்.

மனிதனை அறுத்தால் உயிரின் செலவைத்தான் உறுப்பு சொல்லும்.

மரத்திற்கும் வழக்கை விழும் மறுபடி முளைக்கும்.

நமக்கோ உயிர் பிரிந்தாலும் மயிர் உதிர்ந்தாலும்.

ஒன்றென்று அறிக!

மரங்கள் இல்லையேல் காற்றை எங்கே போய் சலவை செய்வது?

மரங்கள் இல்லையேல் மழைக்காக எங்கே போய் மனுச் செய்வது?

மரங்கள் இல்லையேல் மண்ணின் மடிக்குள்ளே ஏதப்பா ஏரி?

பறவைக்கும் விலங்குக்கும் மரம் தரும் உத்திரவாதம் மனிதர் நாம் தருவோமா?

மனிதனின் முதல் நண்பன் மரம்!
மரத்தின் முதல் எதிரி மனிதன்!
ஆயுதங்களை மனிதன் அதிகம் பிரயோகித்தது மரங்களின் மீதுதான்!

உண்ண கனி,
ஒதுங்க நிழல்,
உடலுக்கு மருந்து,
உணர்வுக்கு விருந்து,
அடைய குடில்,
அடைக்க கதவு,
அழகு வேலி,
ஆட தூளி,
தடவ தைலம்,
தாளிக்க எண்ணை,
எழுத காகிதம்,
எரிக்க விறகு,
மரம்தான் மரம்தான் எல்லாம் மரம்தான்!!
மறந்தான் மறந்தான் மனிதன் மறந்தான்!!
பிறந்தோம் தொட்டில் மரத்தின் உபயம்,
நடந்தோம் நடைவண்டி மரத்தின் உபயம்,
எழுதினோம் பென்சில் பலகை மரத்தின் உபயம்,
மணந்தோம் மாலை சந்தனம் மரத்தின் உபயம்,
கலந்தோம் கட்டில் என்பது மரத்தின் உபயம்,
துயின்றோம் தலையணை பஞ்சு மரத்தின் உபயம்,
நடந்தோம் பாதுகை ரப்பர் மரத்தின் உபயம்,
இறந்தோம் சவப்பெட்டி பாடை மரத்தின் உபயம்,
எரிந்தோம் சுடலை விறகு மரத்தின் உபயம்,
மரம்தான் மரம்தான் எல்லாம் மரம்தான்,
மறந்தான் மறந்தான் மனிதன் மறந்தான்,
மனிதா மனிதனாக வேண்டுமா மரத்திடம் வா ஒவ்வொரு மரமும் போதி மரம்!!

5. செம்மொழி

ஒலிக்கடலில் முதன் முதலாய்
உதித்து வந்த பேரலையே

கலைக்கடலை நாவினால்
 கடையவந்த செவியமுதே !
 பிறந்தநாள் அறியாத
 பேரழகே! பிறமொழிகள்
 இறந்தநாள் காண நிதம்
 இளமை பெற்று வந்தவளே
 நயந்த மொழிகளிங்கு
 நாலாயிரமிருந்தும்
 உயர்ந்தவளே! உன்னைப்போல்
 உயிர்மெய்யோடிருப்பவர் யார்?
 வல்லினமும் மெல்லினமும்
 வளமான இடையினமும்
 நல்லினமாய் ஒன்று பட்டு
 நடக்க வழி செய்தவளே!
 உயர்மொழி நீ !
 தனிமொழி நீ!
 உன்னதமாம் செம்மொழி நீ!
 உயிர்மொழி நீ!
 மெய்மொழி நீ!
 உயர்வைத் தருபவள் நீ!
 முதியவளாய் இருந்தாலும்
 மோகம் தரும் அழகால்
 புதியவளாய் இருப்பவளே
 புவைபோல் மலர்பவளே!
 கன்னியென்பார் உனை நீயோ
 கனிப்பிள்ளை பல பெற்ற
 அன்னை!
 இது என்ன அதிசயம் எனக்கேட்டால்
 கன்னி அன்னை நீ
 அந்தக் கன்னி மரிபோல
 அன்னவர்க்கோ ஓர் ஏசு
 உனக்கோ பல ஏசு
 வைதாலும் தித்திக்கும் மதுரமே!
 காலக்கை

கொய்தாலும் மலர்வளத்தில்
குறையாத பூவனமே!
நில்லாத காற்றைப்போல்
நிமிர்கின்ற ஒளியைப்போல்
எல்லார்க்கும் பொதுவாக
இருப்பவளே உன்னை நாம்
உச்சரிக்கும் போதிலே
ஊறுகின்ற வாயதன்
எச்சிலும் தேனாகும்
இதழ்களும் புவாகும்
பாடையிலே தேவர்களின்
பாடைகள் போனபின்னும்
மக்கள்
பாடையிலே ஆடையிலே
படிப்படியாய் செழித்தவள் நீ!
முப்பதே ஒலிகளுக்குள்
முழுவுலகம் அளப்பவளே!
ஒப்பே இல்லாத
உயர்குறளை பெற்றவளே!
வலஞ்சுழி தேடுகின்ற
வாக்கிய நதியே!
நலஞ்செழித் தோங்குகின்ற
நாணய நா நயமே!
எம்மொழிக்கும் மூத்தவளே!
எம்மொழியாய் வாய்த்தவளே!
செம்மொழியாய் மொழிகளுக்குள்
செம்மாந்திருப்பவளே!
சேய்கள் பிரசவித்த
தாயே! உயர்ந்த மேல்
வாய்கள் பிரசவித்த
வார்த்தை வசந்தமே!
சமண பவுத்தச்
சமயத் துறவிகளும்
தமது மொழி என்று

தாலாட்ட வளர்ந்தவளே!
 தேவாரம் தொடுத்தவளே!
 திருவாசகத்தேனே!
 நாவார ஆழ்வாரின்
 நயங்களில் ஆழ்ந்தவளே!
 ஏசு மதத்தார்
 ஈந்ததொரு கொள்கையினால்
 ஏசா மதத்தை
 எம் தமிழர்க் களித்தவளே!
 மக்கா மதீனாவின்
 மக்காத கொள்கையுடன்
 நிக்கா முடித்தவளே!
 நேயம் வளர்த்தவளே!
 மதம் மாற்ற வந்தவரை
 மதம் மாற்றி வைத்தவளே!
 நிதம் மாற்றம் பெற்றிங்கு
 நித்தம் வளர்பவளே!
 இமயத்தில் கொடியேற்றி
 இறுமாந்திருந்தவளே!
 சமயங்கள் அனைத்தையும்
 சமமாக மதித்தவளே!
 உன்னாலே பிறந்தோம்
 உன்னாலே வளர்ந்தோம்
 உன்னாலே பெருமை பெற்று
 உலகத்தில் வாழ்கின்றோம்
 அகம் நீ
 புறம் நீ எம்
 ஆருயிரும் நீ
 எங்கள் முகம் நீ
 முகவரி நீ
 முடியாத புகழும் நீ

6 . விதைச்சோளம்

விடுபடும் முயற்சிகளுள் ஒன்றாக மனிதன் விவசாயம் கண்டறிந்தான். ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் உழவர்களில் பெரும்பான்மையோர் விலங்குகளுக்கான சுகத்தையும் சுதந்திரத்தையும் கூட இழந்து நிற்கிறார்கள். அப்படி வாழப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு வாழ்க்கையின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றம்தான் இந்த நாட்டுப்பாட்டு.

ஆடி முடிஞ்சிருச்சு
ஆவணியும் கழிஞ்சிருச்சு
சொக்கிகொளம் கோடாங்கி
சொன்னகெடு கடந்திருச்சு

காடு காஞ்சிருச்சு
கத்தாழை கருகிருச்சு
எலந்த முள்ளெல்லாம்
எலையோட உதிந்திருச்சு

வெக்க பொறுக்காம
றெக்க வெந்த குருவியெல்லாம்
வெங்காடு விட்டு
வெகுதூரம் போயிருச்சு

பொட்டு மழை பெய்யலையே
புழுதி அடங்கலையே
உச்சி நனையலையே
உள்காடு உழுகலையே

வெதப்புக்கு விதியிருக்கோ
வெறகாக விதியிருக்கோ
கட்டிவச்ச வெங்கலப்ப
கண்ணீர் வடிச்சிருச்சே

காத்துல ஈரமில்ல
களளியில பாலுமில்ல
எறும்பு குளிச்சேர

இருசொட்டுத் தண்ணியில்ல

மேகம் எறங்கலையே
மின்னல் ஒண்ணுங் காங்கலையே
மேற்க கருக்கலையே
மேகாத்து வீசலையே

தெய்வமெல்லாம் கும்பிட்டுத்
தெசையெல்லாம் தெண்டனிட்டு
நீட்டிப் படுக்கையில்
நெத்தியில ஒத்தமழை

துட்டுள்ள ஆள் தேடிச்
சொந்தமெல்லாம் வாரதுபோல்
சீமைக்குப் போயிருந்த
மேகமெல்லாம் திரும்புதய்யா
வாருமய்யா வாருமய்யா
வருண பகவானே
தீருமய்யா தீருமய்யா
தென்னாட்டுப் பஞ்சமெல்லாம்

ஒத்தஏரு நான் உழுகத்
தொத்தப்பசு வச்சிருக்கேன்
இன்னும் ஒரு மாட்டுக்கு
எவனப் போய் நான் கேட்டேன்?

ஊரெல்லாம் தேடி
ஏர்மாடு இல்லாட்டி
இருக்கவே இருக்கா
இடுப்பொடிஞ்சு பொண்டாட்டி

காசு பெருத்தவளே
காரவீட்டுக் கருப்பாயி
தண்ணிவிட்டு எண்ணெயின்னு
தாளிக்கத் தெரிஞ்சவளே

சலவைக்குப் போட்டாச்
சாயம் குலையுமின்னு
சீல தொவைக்காத
சிக்கனத்து மாதரசி

கால்மூட்ட வெதச்சோளம்
கடனாகத் தாதாயி !
கால்மூட்ட கடனுக்கு
முழுமூட்ட அளக்குறண்டி

ஊத்துதடி ஊத்துதடி
ஊசிமழை ஊத்துதடி
சாத்துதடி சாத்துதடி
சடைசடையாச் சாத்துதடி

பாழும் மழைக்குப்
பைத்தியமா புடிச்சிருச்சு?
மேகத்தக் கிழிச்சு
மின்னல் கொண்டு தைக்குதடி

முந்தாநாள் வந்த மழை
மூச்சுமூட்டப் பெய்யுதடி
தெசைஏதும் தெரியாம
தெரபோட்டுக் கொட்டுதடி

கூர ஒழுகுதடி
குச்சவீடு நனையுதடி
ஈரம் பரவுதடி
ஈரக்கொல நடுங்குதடி

வெள்ளம் சுத்திநின்னு
வீட்ட இழுக்குதடி
ஸ்தியில சரிபாதி
அடிச்சிக்கிட்டுப் போகுதடி

குடி கெடுத்த காத்து
கூர பிரிக்குதடி
மழைத்தண்ணி ஊறி
மஞ்சவரு கரையுதடி

நாடு நடுங்குதய்யா
நச்சுமழை போதுமய்யா
வெதவெதைக்க வேணும்
வெயில்கொண்டு வாருமய்யா

மழையும் வெறிக்க
மசமசன்னு வெயிலடிக்க
மூலையில் வச்சிருந்த
மூட்டையப் போய் நான் பிரிக்க

வெதச்சோளம் நனைஞ்சிருச்சே
வெட்டியாய் பூத்திருச்சே
மொளைக்காத படிக்கு
மொளைகட்டிப் போயிருச்சே

ஏர்புடிக்கும் சாதிக்கு
இதுவேதான் தலையெழுத்தா?
விதிமுடிஞ்ச ஆளுக்கே
வெவசாயம் எழுதிருக்கா?

காஞ்சு கெடக்குதுன்னு
கடவுளுக்கு மனுச்செஞ்சா
பேஞ்சு கெடுத்திருச்சே
பெருமாளே என்னபண்ண?

7 . சிரிப்பு

வாழ்க்கை பூட்டியே கிடக்கிறது
சிரிப்புச் சத்தம் கேட்கும்போதெல்லாம்
அது திறந்து கொள்கிறது

வாழ்வின்மீது இயற்கை தெளித்த
வாசனைத் தைலம் சிரிப்பு

எந்த உதடும் பேசத் தெரிந்த
சர்வதேச மொழி சிரிப்பு

உதடுகளின் தொழில்கள் ஆறு
சிரித்தல் முத்தமிடல்
உண்ணல் உறிஞ்சல்
உச்சரித்தல் இசைத்தல்

சிரிக்காத உதட்டுக்குப்
பிற்சொன்ன ஐந்தும்
இருந்தென்ன? தொலைந்தென்ன?
தருவோன் பெறுவோன்
இருவர்க்கும் இழப்பில்லாத
அதிசய தானம்தானே சிரிப்பு

சிரிக்கத் திறக்கும் உதடுகள் வழியே
துன்பம் வெளியேறிவிடுகிறது

ஒவ்வொருமுறை சிரிக்கும்போதும்
இருதயம்
ஒட்டடையடிக்கப்படுகிறது

சிரித்துச் சிந்தும் கண்ணீரில்
உப்புச் சுவை தெரிவதில்லை
முள்ளும் இதுவே
ரோஜாவும் இதுவே

சிரிப்பு
இடம்மாறிய முரண்பாடுகளே
இதிகாசங்கள்

ஒருத்தி
சிரிக்கக்கூடாத இடத்தில்

சிரித்துத் தொலைத்தாள்
அதுதான் பாரதம்
ஒருத்தி
சிரிக்க வேண்டிய இடத்தில்
சிரிப்பைத் தொலைத்தாள்
அதுதான் ராமாயணம்

எந்தச் சிரிப்பும்
மோசமானதில்லை

பாம்பின் படம்கூட
அழகுதானே?
சிரிப்பொலிக்கும் வீட்டுத்திண்ணையில்
மரணம் உட்கார்வதேயில்லை

பகலில் சிரிக்காதவர்க்கெல்லாம்
மரணம்
ஒவ்வொரு சாயங்காலமும்
படுக்கைதட்டிப் போடுகிறது

ஒரு
பள்ளத்தாக்கு முழுக்கப்
பூப் பூக்கட்டுமே
ஒரு
குழந்தையின் சிரிப்புக்கு ஈடாகுமா?
காதலின் முன்னுரை
கடனுக்கு மூலதனம்
உதடுகளின் சந்திரோதயம்
விலங்கைக் கழித்த மனிதமிச்சம்
சிரிப்பை இவ்வாறெல்லாம்
சிலாகித்தாலும்
மரிக்கும்வரை சிரிக்காத மனிதர்கள்
உண்டா இல்லையா?

சிரியுங்கள் மனிதர்களே!

பூக்களால் சிரிக்கத் தெரியாத
செடிகொடிகளுக்கு
வண்டுகளின் வாடிக்கை இல்லை

சிரிக்கத் தெரியாதோர் கண்டு
சிரிக்கத் தோன்றுமெனக்கு

சற்றே உற்றுக் கவனியுங்கள்
சிரிப்பில் எத்தனை ஜாதி?
கீறல்விழுந்த இசைத்தட்டாய்
ஒரே இடத்தில் சுற்றும்
உற்சாகக் சிரிப்பு

தண்ணீரில் எறிந்த தவளைக்கல்லாய்
விட்டுவிட்டுச் சிரிக்கும் வினோதச் சிரிப்பு

தலையில் விழுந்த தாமிரச் சொம்பாய்ச்
சென்றடித் தேய்ந்தழியும் சிரிப்பு
கண்ணுக்குத் தெரியாத
சுவர்க்கோழி போல
உதடு பிரியாமல்
ஓசையிடும் சிரிப்பு

சிரிப்பை இப்படி
சப்த அடிப்படையில்
ஜாதி பிரிக்கலாம்

சில
உயர்ந்த பெண்களின் சிரிப்பில்
ஓசையே எழுவதில்லை

நிலவின் கிரணம்
நிலத்தில் விழுந்தால்
சத்தமேது சத்தம்?

சிறுசிறு சொர்க்கம் சிரிப்பு

ஜீவ அடையாளம் சிரிப்பு

ஒவ்வொரு சிரிப்பிலும்
ஒருசில மில்லிமீட்டர்
உயிர்நீளக் கூடும்
மரணத்தைத் தள்ளிப்போடும்
மார்க்கம்தான் சிரிப்பு
எங்கே!

இரண்டுபேர் சந்தித்தால்
தயவுசெய்து மரணத்தைத்
தள்ளிப் போடுங்களேன்!

8 .உலகமயமானவன்

ஒரு பூதம் வருகிறது
உலக பூதம்
கோட்டு தூட்டு அணிந்த
நாகரிக பூதம்.

அடலாண்டிக் கடலில் ஒரு காலூன்றி
பசிபிக் கடலில் மறுகால் உணன்றி
வங்காள விரிகுடாவில் வாய் கொப்பளித்து
கண்டங்கள் உண்ணவரும் மேற்கு பூதம்

வளரா நாடுகளைத் தின்று முடித்து
வளரும் நாடுகளில் கைதுடைத்து
ஏழை நாடுகளை
வெற்றிலை போடும்
வியாபார பூதம்
மாடி மனைகளை
மேலும் மேலும் விண்ணில் ஏற்றுமாம்
குடிசைகளை மிதித்து
குழிக்குள் தள்ளுமாம்

வேலை இழந்த சிற்றூர் மக்களை

ஓரே துடைப்பத்தில் வாரிப் பெருக்கி
நகரத் தொட்டிகளில்
குப்பையாய்க் கொட்டுமாம்.

"நில்லாய் நெடும் பூதமே
ஊரழிக்க வந்த உன்
ஊர் சொல்லிப் போ" என்றேன்
கடைவாயில் தேசங்கள் ஒழுக
"யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்றது
"பேர் என்ன சொல்" என்றேன்
"உலகமயமானவன்" என்றது.

ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி (காவியம்)

கவிஞர் கண்ணதாசன்

கண்ணதாசன் (ஜூன் 24 1927 - அக்டோபர் 17 1981) புகழ் பெற்ற தமிழ்த் திரைப்படப் பாடலாசிரியரும் கவிஞரும் ஆவார். நான்காயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள், ஐந்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட திரைப்படப் பாடல்கள், நவீனங்கள், கட்டுரைகள் பல எழுதியவர். சண்டமாருதம், திருமகள், திரை ஒலி, மேதாவி, தென்றல், தென்றல்திரை, முல்லை, கண்ணதாசன் ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராக இருந்தவர். தமிழக அரசின் அரசவைக் கவிஞராக இருந்தவர். சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்றவர்.

உடல்நிலை காரணமாக 1981, ஜூலை 24 இல் சிகாகோ நகர் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு, அக்டோபர் 17 சனிக்கிழமை இந்தியநேரம் 10.45 மணிக்கு இறந்தார்.

சங்க இலக்கிய காதலர்கள் ஆட்டனத்தி, ஆதிமந்தி கண்ணதாசனைக் கவர்ந்த காதல் காவியம். காதல் கனிரசம் சொட்டும் கவிதைகளையும், பாடல்களையும் படைத்த கவியரசு கண்ணதாசன், காவியத் தாயின் இளைய மகனாகவும் காதற் பெண்களின் பெருந்தலைவனாகவும் வாழ்ந்திருக்கின்றார் என்றால் மிகையிலலை.

கவிதைகளையும் பாடல்களையும் தவிர, இரண்டு காதல் காவியங்களையும் நமக்குப் படைத்துத் தந்திருக்கிறார். பழம்பாடல்களைப் புதுக் கவிதையாகத் தந்த அவர், அகநானூற்றிலும் குறுந்தொகையிலும் போற்றிப் புகழ்ப்படும் சங்க இலக்கிய காதலர்களான ஆட்டனத்தி, ஆதிமந்தி ஆகியோரின் காதலை காவியமாகத் தந்திருக்கிறார்.

கண்ணதாசன் அவர்கள் தன் காவியங்களிலும் சரி பாடல்களிலும் சரி காதற் தலைவியின் விரகதாபத்தை, ஏக்கத்தை கவியின்பம் சொட்டச் சொல்லும் விதம் அலாதியானது. தலைவி தன் நிலையைத் தோழியிடம் சொல்லி ஆற்றுப்படுத்திக் கொள்ளும் விதம் நெஞ்சைப் பிழியும்! அவரது கவிதை நூலைப் படித்தால், தலைவியின் சோகத்தை வார்த்தைகளால் வார்த்திருக்கும் விதம் படிமமாக நிழலாடும்.

ஆட்டனத்தி - ஆதிமந்தி காவியத்தில் மருதியின் காதல் தியாகத்தைப் போற்றிப்பாடுகிறார் கவியரசர். அவள் நினைவாகவே காவிரியாற்றில் ஆடிப்பெருக்கு களைகட்டுகிறதென்றார்கள் இலக்கியவாதிகள். உலகப் புகழ்பெற்ற காதலர்கள் ரோமியோ - ஜூலியட், சகுந்தலை - துஷ்யந்தன், லைலா - மஜ்னூன், மும்தாஜ் - ஷாஜஹான், கிளியோபட்ரா - மார்க் அண்டனி, அம்பிகாபதி - அமராவதி, தேவதாஸ் -

பார்வதி, உதயணன் - வாசவதத்தை போன்றவர்களுக்கு சமமான காதல் கதை ஒன்று எமது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளிற்கு முற்பட்ட சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த காதலர்கள் ஆதிமந்தி - ஆட்டனத்தி என்ற ஆடுகளமகள் - ஆடுகளமகன் ஆகும். இந்தச் சோகக் காதல் கதையை குறுந்தொகை அகநானூறு மற்றும் சிலப்பதிகாரம் போன்றவற்றில் பாடியிருக்கிறார்கள்.

இது ஆட்டக்காரி (ஆடுகளமகள்) “ஆதிமந்தி” யின் காதல் கதை. இவளை சோழன் கரிகாலனின் மகள் எனவும், அது போல ஆட்டனத்தியை சேரநாட்டரசனாகவும் பலர் கருதுகின்றனர். எது எப்படியாயினும் இவர்களைப் பற்றி பரணர், வெண்வீதியார், வெள்ளி வீதியார் போன்ற புலவர்கள் போற்றியுள்ளதுடன் சிலப்பதிகாரமும் இந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றிச் சொல்கிறது.

ஆட்டனத்தி

வாள்வலி மிகுந்த வீரர்
 வனப்பினை வடித்த மாதர்
 தோள் வலி நிறைந்த வேந்தர்
 தூய்தமிழ் உணர்ந்த வாணர்
 சூழ்ந்திருந்து அழகு கூட்டும்
 தூய்புலம் சேர நாட்டில்
 வாழ்ந்தவன் அத்தி ஆடல்
 வல்லதால் ஆட்டன் அத்தி!

வஞ்சியான் என்றால் அன்னான்
 வஞ்சியின் மன்னன் என்றும்
 வஞ்சியான் பிறரை என்றும்
 மன்னவன் கரிகால் சோழன்
 வஞ்சியை மணந்தான் என்றும்
 வகைப்படும் பொருள்கள் தோன்றும்
 வஞ்சியான் வஞ்சி நெஞ்சில்
 வாழ்ந்ததே நமது காதை!
 ஆடுவான் ஆடச் செய்வான்;
 அன்னமென் நடையா ரோடும்
 பாடுவான்; பாடச் செய்வான்
 பல்கலைக் கழகம் போல்வான்;
 நாடியே வருவார்க்கு என்றே

நாட்டியம் பயிற்றுவிக்க
'ஆடுவார் அரங்கம்' கண்டான்
அரசனே ஆசான் ஆனான்!

வாழையும் கமுகும் கூடி
வளர்நதிக் கரையோ ரத்தில்
தாழையின் மலர்கள் மாதர்
தடக்கையின் உவமை காட்டும்
ஆழியின் நீலந் தோற்றி
ஆடிடும் விழித்த பூக்கள்
தோழியர் நடுவில் ஆடும்
தோகை போல் இலங்கும் வஞ்சி!
அத்தனை எழிலும் கொண்ட
அணிமணி மாடத்தின் மேல்
முத்தன நகையார் வஞ்சி
மொய்குழல் மாதர் தத்தம்
சித்திரக் கொழுந ரோடும்
சேயொடும் மகிழ்வர்; ஆண்ட
அத்தியால் கிடைத்த திந்த
அரும்பெறல் வாழ்க்கை யாவும்!

நூல் பிடித்து அமைத்தார் போல
நூவல்அரும் தெருக்கள் தோன்றும்
சேல் பிடித்து அமைத்த கண்ணார்
தெருவெல்லாம் நிறைவர்; செம்மைக்
கோல்பிடித்து இருந்தான் அத்தி;
குறை அழித்து இருந்தார் மாந்தர்;
வால்பிடித்து தடுப்பார் இல்லை
வஞ்சியில் வஞ்சம் இன்றால்!

பாவையர் இருவர்
நாட்பெரும் தெருக்கள் கூடும்
நடுவினில் அரங்கம் தேக்கி
வேற்பெரும் விழியார் கற்க

விரை' கெனப் பலரும் சேர்ந்தார்;
காற்சிறு சிலம்பந் தேம்பக்
கைவளை புலம்பத் தோன்றா
நூற்சிறு இடையார் கூடி
நுண்ணிடை நுணுக்கம் கற்றார்!

கற்பவர் இடையில் நாகைக்
கன்னியாம் மருதி, சோழ
விற்பனன் செல்வி, கோவை
மெல்லிதல் ஆதி மந்தி
அற்புத இளமை தோன்ற
அழகு வீற்றிருந்தாள் என்றால்
கற்பவர் கற்க கூறும்
காவலன் ஓய்வா கொள்வான்?

அரும்பும் சுரும்பும்

நாகைஎனும் கடற்பாக்கத் தலைவன் நாகன்
நல்லமுதப் பெண்ணாவாள் மருதி; போரில்
வாகைபெறும் அத்திஉடல் வளத்தில் ஆழ்ந்தாள்
வரும்போதும் போம்போதும் மெதுவாய்ப் பார்த்தாள்! தோகைஅவள்
விழிக்கோணக் கதைகள் யாவும்,
சொல்லாமல் பலசேதி சொல்லும் போக்கில்
பாகனவன் மனம் மேனிபட படக்கும்
பார்ப்பதனால் முடியாதே காதல் வேதம்!

தனி வெளியில் பார்ப்போமா என்றிருந்தான்
தடந்தோளான் காமத்தா வெய்து உயிர்த்தான்
இனியசுவை எதிர்பார்க்கும் மருதி தானும்
எப்பொழுதோ எங்கோஎன்று ஏங்கி நின்றாள்!
மனிதமனம் காமத்தில் ஆழ்ந்து நின்றால்
மற்றெதையும் நினைக்காதே! ஓரிராவில்
பனிமலரைக் கதிர்கண்டு பையப் பைய
பைங்குழலில் கரம்போடும்; சுருதி கூட்டும்!

கனவிடையில் அவன் தோன்றி கோதினாற் போல்

கருதியபெண் இதழ்கூட்டிக் குவித்தே வைத்துத் தினவழியத் தருகென்றாள்,
சேர வேந்தன்

தீரும் வரை முத்தங்கள் திரும்ப வைத்தான்!
கனவிடையில் உணர்வேது? கண்வி ழித்தாள்;
காளைகரம் முகம்மூடி வளைத்தல் கண்டாள்!
தனியிடமா? பலபேருக்கு நடுவில் அந்தத்
தெரியத்தை என்னென்பாள்? தான் தளர்ந்தாள்!

துயில்போன இளம்பாவை சோழன் செல்வி
தூக்கத்தில் இவை கண்டாள் மெலவெ முந்தாள்
மயில்போன திசைதேடி வண்ணப் பாதம்
வலிஏற மெலப்போனாள்; பின்புறத்தில்
துயிலோடும் பகையான தோகை கண்டாள்!
தோள்தாங்கும் வாள்வீரன் துணையும் கண்டாள்!
" பயிராகிப் போயிற்றாம்! அறுவடை தான்
பாக்கி" எனும் நிலைகண்டாள்; பதுமையானாள்!

காதலுக்குத் துடிப்பாளே காதல் கண்டாள்!
காவியத்து நாயகியாய் மருதி நின்றாள்!
மாதரசி அழவில்லை! மனதில் ஆங்கே
வளர்ந்திட்ட சிந்தனையில் ஒழுங்கே இல்லை!
பஞ்சாகப் படுக்கை சேர்ந்தாள்,
பார்த்த நிலை தீயாக உடலும் சோர்ந்தாள்,
காதலுக்கே இறையானார் தோல்வி கண்டால்
கண்கூடப் பகையாகும் தனித்தி யங்கும்!

இரு கரையும் பெருநெருப்பு

கரிகாலச் சோழன்மகள் ஆதி மந்தி
கற்றதெல்லாம் போதும்என அமைச்சர் மாமன்
இரும்பிடர்த் தலையாரை அழைத்தே, "அம்மான்!
இப்பொழுதே வஞ்சிக்குத் தேர் அனுப்பி

அரும்பு மகள் தனைக் கூட்டி வருவீர்" என்றான்!
அப்பொழுதே சிங்காரத் தேரில் ஏறிச்
சுரும்பினுக்கு மலர்ப்போட்டி நடக்கும் நாட்டை
சோழர் குலத் தலைகாப்பான் சென்றடைந்தான்!

அத்தியினைச் சந்தித்தான்; சேதி சொன்னான்.
'அதற்குள்ளா? எதற்கென்றான் அத்தி; 'சோழன்
நித்திலத்தைக் காணாமல் நிலை குலைந்தான்
நிம்மதியும் இழந்தான்; ஆதலினால் இன்று
சித்திரத்தை நான் கொண்டு சேர்த்தல் வேண்டும்
திரும்பிஒரு முறைஇங்கு வருவேன்' என்றான்!
'பத்திரமாய் செல்லுங்கள்!' என்றான் அத்தி;
பைங்கிளியாள் தேர்ஏறி உரையூர் சென்றாள்!

அன்னவள் தான் போனாளோ? மருதி மாதை
அழைத்தேக நாகைத்தேர் அடுத்தே நிற்கும்!
மன்னவனும் உளஞ்சோர்ந்தான்! "மருதி போனால்
வஞ்சிநகர் வாழாதே! பொலிவு றாதே!
என்ன செயக்கூடும் நான் எவ்வாறு உய்வேன்?
எவ்வண்ணம் மருதியினை பிரிந்தி ருப்பேன்?"
சின்னஇடை வளைக்கின்ற கையைப் பார்த்து
சேரமகன் துயர்மீறிப் புலம்ப லுற்றான்!
விடை பெற்று போக வென மருதி வந்தாள்;
' விடந்தந்து செல்க'வென மன்னன் சொன்னான்!
மடைமீறிக் கண்வழியில் ஆறு காட்டி,
மாமன்ன! நினையன்றி யாரும் நெஞ்சைத்
தொடக்கூட முடியாதாம்! துயரம் வேண்டாம்!
தொண்ணூறு நாள்மட்டும் விடை கொடுங்கள்
நடக்கப்போம் உறந்தைநகர்த் திருவி ழாவில்
நானாட நீர்பார்க்க, என்றன் தந்தை,
கரிகால மன்னவன்முன் இருவர் வாழ்வைக்
கைகூட்டி ஒன்றாக்கி முடித்து வைப்பார்!
வருங்காலம் நமதேதான்' என்றாள்; சேரன்,
' வலிக்காமல் அறுநூறு முத்தம்' என்றான்!

' பிரிவாகப் போகின்றோம்' என்பதாலே
பெற்றார்கள், பெற்றார்கள் ;பிள்ளை போலச்
சிறுமாதைக் கரம்தூக்கி முத்தம் தந்த
தென்னாடன் உடல் மட்டும் பிரித்து விட்டான்.

பெண் இனிய பெரும் பேரை பெற்ற பொன்னி
பிறழாமல் கரைதூக்கிப் பெரு வளத்தால்
மண்ணினிய உறையூறை வாழ வைத்தோன்
மாமன்னன் கரிகாலப் பெருவ ளத்தான்
கண்ணினிய மகள்கற்ற கலைகள் யாவும்
கருத்தோடும் பதிந்திட்ட நிலைமை கண்டான்!
எண்ணினிய பேராற்றல் தந்த அத்தி
இளையோனை மிகவாழ்த்தி தூது சொன்னான்!

கருவூரார் தூது

இவ்வண்ணம் மகள் வாழக், கருவூர் நாட்டில்
எண்வண்ணம் இல்லாதான் 'கருவூர்ச் சோழன்'
மெய்வண்ணப் பெண்காதல் மென்மை தேரான்
மின்வண்ண மருதித்தேன் பெருமை கேட்டான்!
பொய் வண்ண நெஞ்சத்தான் மருதிப் பெண்மேல்
புகழ்வண்ணம் பலபாடி, நகைகள் செய்து
கைவண்ணம் கால்வண்ணம் இடையின் வண்ணம்
கனிகின்ற வண்ணத்தில் அனுப்பித் தந்தான்!

தூதாகப் போனாள்ஓர் தோழிப் பெண்ணாள்;
தொட்டார்கை மொட்டாகும் கொடியைப் பார்த்தாள்;
"தோதாகும் எழில் அண்ணல்! போரில் வீரன்
துணையாகத் துடிக்கின்றான் ஏற்பீர்!" என்றாள்!
தூதாகும் மொழிக்காரி அவளைப் பார்த்தாள்
தளிராகும் உடல்ஆடத் துடித்துச் சொன்னாள்:
"தேதாவும் பக்தர்க்குச் சொல்வாய், இந்தத்
தேன்தாவும் வண்டந்தச் சேரன் செல்வம்!

விலை பேசும் சரக்கன்றாம் காதல்! வாங்க
 விழையும்நல் லிடிக்கோன்பால் இதையும்சொல்வாய்!"
 வலைவீச நகைகொண்டு வந்தாள் அந்த
 மட்டாரும் குழலாளின் வார்த்தை கேட்டாள்!
 "கலைமானே புரியாமல் உளறாதே நீ !
 கண்ணோரம் கவிபாடிக் காதல் பேசி
 நிலையாகும் சுவைகாணச் சோழன் செய்வான்
 நீ எண்ணி முயன்றக்கால் பட்டம் கிட்டும்;

கருஊரின் ராணியடி! தள்ளா தே!உன்
 காலடியில் சோணாடு தோயும் செல்வம்!
 தருவாராம் பிறர்க்குஎன்றால் நான்நீ என்றே
 சதுராடப் பலபேர்கள் வருவார்! ஆனால்
 திருநாடன் அவைஎண்ணான்! உன்மேல் ஆசை
 தீயாகக் கனல்கின்றான், ஏற்பாய்!" என்றாள்.
 சிறுவாயின் முத்தங்கள் அணியாய்த் தோன்ற
 சிரித்தாள் அச்செம்பாவை; சொன்னாள்: "பெண்ணே!
 சரியாகத்தான் உன்னை அனுப்பி வைத்தான்
 தரகர்க்குத் தாயம்மா! பேசிப் பேசி
 கரையாத மனத்தைநீ கரைத்தால் கூட
 கரையாத என் மேனி கறையா காது!
 அறியாத மகளேசெல்! நடையைக் கட்டு
 அடுத்தோர்நாள் திரும்பாதே!" என்றாள்! பேச,
 சரியாத குழல்கூடச் சரியும்; இன்னும்
 சரியாகும் என்பாள்போல் தொடர்ந்தாள் தோழி:

" போகட்டும் வாழத்தான் மறுத்தாய்! வெள்ளப்
 புனலோடும் எம்நாட்டின் விழாவில் ஓர்நாள்
 தீகட்டிப் பழமான நீயும் வந்து
 தீம்தீம் என்றாடத்தான் வேண்டும்! பெண்ணே!
 ஆகட்டும் சொல்லம்மா!" என்றாள்; நெஞ்சம்
 அதைமட்டும் ஒப்பிற்றால், நாகைக் கன்னி
 'ஆகட்டும்' என்றாள்; பெண் சென்றாள். வஞ்சம்
 அறியாதாள் ஒருநாளில் கருவூர் சென்றாள்!

கண்டறியாதன கண்டான்

வண்டாடும் குழலானைக் கண்டான் சோழன்!

விளையாடும் ஒலிக்கேட்டுக் கொண்டான் வீரன்! செண்டாடும் மார்பாடத் திகைத்தான் சோழன்!

சிலையாடக் கலையாடக் கண்டான் வீரன்!
கொண்டாடும் இதயத்தில் அடங்காக் காமம்
குதித்தாட மயக்கத்தால் தளர்ந்தான்; பக்தி
கொண்டாடும் பெரியோரும் இருந்தார்; கண்கள்
குருடான பகவானும் ஆட்டம் கண்டார்!

கோவிலில்தான் மருதிமகள் ஆடு கின்றாள்
கூடியதோர் கூட்டம் எல்லாம் இறையை நீங்கி
பாவையையே பார்த்ததெனில் மருதிக் கோதை
பகவானைத் தோற்கடித்த பணியா என்றோ?
ஆவலிலே சோணாடன் நல்லி டிக்கோன்
அரண்மனைக்கு வந்தான்; தன் அமைச்ச ரோடும்
காவல்தரும் தளபதியை அனுப்பி, அந்தக்
கச்சணிந்த பொற்சிலையை அழைத்தே வந்தான்.
"பதுமையடா பதுமை! முகப் படிவம் காட்டும்
பளிங்குநிகர் மேனியடா! விம்மும் மார்பம்
பதுமையடா பதுமை! இவள் பூத்த பூவில்
புவாசைப் படும்புவே! ஐயோ! ஐயோ!
வதைமனமே இன்றிவளை இழந்தாய் என்றால்
மறுபடி நீ பெறமாட்டாய்!" என்றான், நெஞ்சில்
சதிவளரும் சோணாட்டான் தனக்குள், வஞ்சி
தாளத்தோ டங்குவரப் பார்த்த வேளை!

"நாற்சாதிப் பெண் வகையில் இவளே அந்த
நற்சாதிப் பதுமினியாள்! மெல்லத் தூக்கும்
காற்சாதி மலர்ச்சாதி, கண்ணின் சாதி
கருங்குவளைப் பூச்சாதி, கன்னச் சாதி
பாற்சாதி, கைகாந்தள் படைப்பின் சாதி
பனிச்சாதி ,வாயூறும் நீரின் சாதி

மேல்சாதி கீழ்ச்சாதி எதிலும் சேரா
வேற்சாதி இவள்சாதி!" என்றான் வேந்து.

வெட்கமறியா விழைவு

இமை தூக்கி அவள் பார்த்தாள்! ஆண்மை என்னும்
இனம்தூக்கும் விழிகண்டான்! நெஞ்சில் ஏதோ
மைதூக்கி வைத்தாற்போல் உணர்வு கொண்டான்!
சுவை தூக்கி அவள் கேட்டாள்:" வேந்தே! என்ன
இமைதூக்கி விட்டவிழி மூடி டாமல்
எப்படியோ பார்க்கின்றீர்?" நல்லி டிக்கோன்
தமைத்தூக்கி விட்டதொரு மயக்கம் நீங்கி
தான் வேந்தன் எனும் உண்மை உணர்வு பெற்றான்!

அன்னப் பும்பாவாய்! தேன்அமுதக் காற்றே!
அழியாத புகழ்பெற்றான் சோணாட்டு ஏந்தல்!
சின்னப்பூ இதழாளே! கோவில் முன்னே
சிற்றாடை காற்றாடப் பூப்போல் ஆடி
என்னைப்போல் இளையோரின் மனத்தைக் கொண்டாய்
இந்நாடே நிற்பாதச் சேவை செய்யும்!
பொன்னிப் பூங்கரையோரம் திரிவாய்! இந்தப்
புவிபோற்றும் கருவூரில் வளர்வாய்! இங்கே
தென்றல்வரதத் தடையில்லா மாடம் உண்டு!
தேன்எடுத்த இதழாரின் உதவி உண்டு!
அன்றிலொடு மயில்வந்து போவ துண்டு !
ஆணைக்கென்றோ டிவரும் பணியாள் உண்டு!
கொன்றெடுத்த புலித்தோல்செய் மெத்தை மீதில்
கொத்துப்பூ மலர்தூவி வாசம் சேர்த்தே
அன்றெடுத்த மயில்தோகை விசிறி யோடே
அனுதினமும் பலபெண்கள் நிற்ப துண்டு!

' தாதியர்கள் தொட்டால்கால் வலி தீராது!
தார்வேந்தே! நீர்கொஞ்சம்' என்றால் போதும்;
பாதமலர் மடிவைத்துப் பிடித்துக் கொஞ்சப்

பாராளும் நான்உண்டு! கண்ணே! நின்றன்
சீதவிழிப் பார்வையினால் ஆமோதிப்பாய்!
தேம்புகிறேன்! தேம்புகிறேன்!" என்றான், முற்றும்
காதலிலே இழந்திட்ட நல்லி டிக்கோன்!
கட்டாணி முத்தத்தாள் சிரித்துச் சொல்வாள்:

"நாடாளும் மன்னவரே! இளைய மாதர்
நலமணையத் துடிக்கின்ற ஆசை யாலே
ஏடாளும் வார்த்தைகளை எனக்கே அள்ளி
இறைக்கின்றீர்! சொல்மழையா காதல் நல்கும்?
பாடாத பைங்கிளியின் தளிர்போல் நெஞ்சம்
பக்குவம்சேர் ஆண்மையிலே சாய்வ தல்லால்
வாடாத வார்த்தைகளில் வீழ்வ தில்லை !
வஞ்சிஎனைப் பெறும்தகுதி உமக்கும் இல்லை!

பிஞ்சு மன பேராளர் அத்தி மன்னர்
பேரரசின் தனிஒருவர் - ஆடல் வல்லார்
வஞ்சிஎனைக் கைத்தொட்டார்; வாழ வைத்தார்!
மன்னவர்நீர் என்பதனால் அனைத்தும் சொன்னேன்
கெஞ்சுவதால் முதற்கதையைத் திருப்பிப் போடக்
கீழ்க்குலத்துப் பெண்மனமும் இசைவு றாதே!
நெஞ்சில்ஒரு மாளிகைதான்! அதனை ஆளும்
நேயர்அவர்! மாண்டபினும் மாற்ற மில்லை!"

தொட்டிடம் சுவடுபடும் இளைய மேனித்
தோகைமனம் சொல்வழியிற் செவியிற் பாய
பட்டமரம் போலிருந்தான் நல்லி டிக்கோன்;
பம்பரம்போல் நீல வழி நடனமாடும்
கட்டிமகள் மன்னவனின் நிலைமை கண்டு
கன்னிநகை மோதிவர, "வேந்தர் வேந்தே!
இட்டதொரு கட்டளையை முடித்தே விட்டேன்!
இப்பொழுதே நாகைநகர் திரும்பு கின்றேன்.

விடை தருவீர் எனச் சொன்னாள். நல்லி டிக்கோன்

வேர்வையுற நின்றான், அந்நிலை காணாமல்
இடைமெலியாள் சென்றாள்; பின்னிருந்து பார்த்தே
ஏக்கமுறும் சோழனவன் இளைத்தான்; தேய்ந்தான்!
'படையொடுபோய் வஞ்சியினைப் பிடித்தால் அன்றிப்
பனிமலரை நாம்அடைதல் இயலாது' என்று,
மடைவருமீன் நடனமிடும் காவிரிக்கோன்
மனதில்ஒரு முடிவேற்றான்; அமைதி கொண்டான்.

வஞ்சி கிடைக்காத வஞ்சம்

வண்ணக் கருங்குழல் பாவை- மலர்
வாயின் மொழிபெற எண்ணிய கோவை
கண்ணின் கடைநெடு வாளால் - வெட்டிக்
காவிரி நீங்கினள் வஞ்சியின் பூவை!

எண்ணம் பலிக்கவும் இல்லை- மனம்
ஏற்றவள் தங்கி இருக்கவும் இல்லை!
புண்ணிய கனல்விழல் போலே - இறை
பொங்கித் துடித்தனன் தோல்வியி னாலே!
சோழன் தளபதி வந்தான் - பெரும்
சோகத்தில் இருந்தவன் ஏறெனக் கண்டான்
ஆழம் அறிந்தலள் கன்னி! - இவள்
ஆணவம் நீக்குவன் காவிரிச் சென்னி!

வீரத் தளபதி நீயும் - படை
வீரர் இருபதி னாயிரம் பேரும்
போரில் புடப்பட வேண்டும் - வஞ்சிப்
புவர சத்தியைக் கீறிடல் வேண்டும்!

வான நெடுவரை ஏறி - சோழன்
வஞ்சியை வென்றவன் என்பதைக் கூறி
மோன முகமலர் மாதை - ஒரு
மூச்சு விடுமுனர் போய்க்கொணர்வீரே!"

நல்லிடிக்கோன்மொழி கேட்டு- படை
நாயகன் தன்சிரம் காலுறப் போட்டு
கொல்லும் புலியெனப் போனான் - இரை
கொண்டவன் போல்இறை நல்லவன் ஆனான்!

உறந்தைக்கும் செய்தி வந்தது!

தென்பாண்டிக் கடல்தாண்டி இலங்கையர்கோன்
தெருவெல்லாம் படை நடத்தி
முன்போன கரிகாலன் முகம்போலத்
துணைபோன முதல மைச்சன்
" பின்போன கருவூரன் புகழ்போகத்
திறந்தவழி பெரிதே" என்றான்,
கண்போன பெரும்காமக் கடல்விழ்ந்த
நல்லிடிக்கோன் கடிதம் கண்டே!

"மாவேந்தர் போரணியில் வைரம்போல்
உரம்பாய்ந்த மார்பு காட்டிக்
கோவேந்தர் நடுக்குற்றுக் கொலையாக
முன்சென்ற கோவோ இன்று
புவேந்து முகத்தாளின் பொருட் பார்வை
படக்கெட்டுப் போர் தொடுத்தான்?
பாவேந்தும் புகழ்பெற்றான், பலர் விழ்ந்த
தீக்காட்டில் பலியே ஆனான்!

ஈழத்தார் படையெண்டு காவிரியின்
கரைநீட்டி எழில் வளர்த்தான்!
வேழத்தான் படையெண்ட பெருஞ்சேதி
தனைக்கேட்டு வெய்து யிர்த்தான்!
வாழத்தான் இவையென்று யார் சொல்வார்?
மாமன்னன் காமத்தீயில்
மாளத்தான் படையெண்டான் ! மாளத்தான் !"
என்றார்த்தான் உறந்தை மன்னன்.

களத்திடைத் துஞ்சிய படலம்

காலைப் பொழுதிலும் கோடி துயரங்கள்
காவிரி நீர்என ஓடியதால்
வேலைப் பிடித்தவன் கோழைத் திறத்தினில்
விழ்ந்தனன்! விழ்ந்தனன்! விழுந்தனனே!
சோலைக் குரியவன் சோழபிரான் தலை
தூக்கிக் களத்திடை மேவுகிறான்,
ஆலிற் பழுத்தவை வீழ்வது போல்தலை
ஆயிரம் விழும்என்று ஆர்ப்பரித்தே!

தானையும் தானையும் மோதியதே! பெரும்
தாரையும் கொம்புமு ழங்கியதே!
யானையும் யானையும் மோதியதே! பரி
ஆயிர மாயிரம் வீழியதே!
வானையும் மண்ணையும் ஆட்சி செலுத்திய
மன்னவன் சோழனும் போர்க்களத்தே
பூனையைத் தேடிய பொங்கும் புலியெனப்
போவது காண்!பகை தேய்வதுகாண்!
தன்னந் தனிப்பட நல்லிடிக்கோன் பெரும்
தானையி டையினில் நின்றிருந்தான்!
மின்னல்என வரும் சோழன் அவன்தலை
மண்ணை மிதித்திடக் கொன்றெறிந்தான்!
என்ன முடிவிந்தப் பாவி மகன்கொண்ட
ஏளன மானமு டிவெனவே
சொன்னது போற் கருவூர்ப்படை கள்களம்
சோர்ந்து மெலிந்து பறந்தனவே

தொட்டுப் பிடிக்கும் அடிகள் அனைத்திலும்
வெற்றிச் சுவடுகள் முந்துறவே
எட்டுத் திசைக்கும் முரசொலித்தே கரி
ஏறி நடந்தனன் காவிரியான்!
கொட்டு முரசுகள் கேட்டனனே! படை
கொண்ட பெருமைகள் கேட்டனனே!

தொட்டுத் தழுவிடத் தோகையர் தாவிடும்
தோலளழகன் கலை ஆட்டனத்தி!

மாலை சூடிய படலம்

பொன்னி மாந்தியின் ஓரம்

பொருந்துதேன் பூக்கள் மீதில்
கன்னிமைப் புதுமை, கையில்
கரந்தபால் சூடு தோய்ந்தே
இன்னதென்று இல்லா தான
இன்பமெல்லாமும் துய்த்து
மன்னவன் கிடந்தான் ஆதி
மந்தியின் உடலும் போர்த்தி

கருவூரை உறையூரில் இணைக்கு மாறு
கரிகாலன் பணித்தான்; தாய் மாமன் மட்டும்
கருவூரை வஞ்சிக்கே தருமாறு அந்தக்
கழல்வேந்தன் முன்வைத்தான்! மன்னன், மாமன்
பொருள்பேசும் மொழிகேட்டான், அதுபோல் செய்தான்
பொன்நாட்டைச் சேரன்பால் தந்தான்! வஞ்சி
கருவூரைத் தான்பெற்றுப் பெருநா டாகும்
கணிக்காடு பணிக்கோட்டில் கலக்க லாகும்!

கருவூரை வஞ்சியொடும் இணைத்த வேளை
கழல்வேந்தன் அத்திமனம் மகிழ் கூத்தாடும்
பெரும்நாட்டின் மணிமகுடம் நமதே தங்கப்
பேழைநிகர் பூங்குயிலும் நமக்கே சொந்தம்
வரும்போது யாவும்வரும் என்பார் வார்த்தை
வனப்பபெடுத்த பொய்யன்றாம் உண்மை உண்மை!
அரும்பாத சுகங்கள்எல்லாம் அரும்பக் காணும்
அத்திமனம் வஞ்சியினை மறந்தே போகும்!

இரும்பிடர்த் தலையாரோ கரிகாலன் பால்
இனமாதை அத்தியினுக்கு அளிப்பான் வேண்டிப்

பெரும்பாடு தான்பட்டார்! உறையூர் வேந்தன்
 பிழைஏதும் கூறாமல் ஒப்பம் தந்தான்.
 வரும்போகும் பெண்ணாளைச் சேரன் ஓர்நாள்
 வரவாகத் தன்னேட்டில் குறித்துக் கொண்டான்!
 நறும்புவைத் தலைதாங்கும் நலத்தாள் சேரன்
 நலமேவத் துணையானாள்; உணவே ஆனாள்!

நாகை திரும்பிய தோகை

அத்தியினைக் காணாத மருதி மங்கை
 அகம்சோர்ந்து புறந்தேய்ந்து நாகை சென்றாள்.
 சித்திரத்தின் நிலைஅறியாச் சேரன் இங்கே
 தேன்மொழியாள் ஆதியெனும் போதை மிக்கான்!
 இத்திசையில் சிலகாலம் கழிந்த பின்னர்
 இருப்பிடர்த்த லையார்பால் விடைபெற்றே தன்
 சித்தநகர் வஞ்சியினை நோக்கிச் சேரன்
 சேயிழையைத் துணைதாங்கிப் பறந்து போனான்!

நாகையிலே தனித்திருந்த மருதி மாது
 நடந்ததொரு மணச்சேதி கேட்டுச் ?சோர்ந்தாள்
 தோகைமனம் சுடுதீயாய்க் கொதிக்கும் அந்தச்
 சுந்தரனே தீயானான்; துயரும் ஆனான்.
 தேவைஎனில் ஆடவர்கள் ஏதும் சொல்வார்
 தீர்ந்ததெனில் அறிமுகமும் மறந்தே போவார்
 பாவையவள் மனத்திருந்தே சேரன் அந்தப்
 பரம்பரையில் வந்தவன்தான்; மதி மறந்தான்!

தோகை கொண்ட துறவு

நாகை கடற்கரையில் - பெண்மை
 நலன்கள் அனைத்தையும் இழந்திருந்தாள்
 சோகக் கடல்குளித்தாள்- ஒரு
 தூதும் இல்லாமல் வெண்துயர் மடுத்தாள்
 வேகும் நிலவினுக்கும் - அனல்
 வீச வதைத்திடும் தென்றலுக்கும்

பாகுக் கனிமொழியாள்- ஒரு
பாதி உடல்தனைப் பறிகொடுத்தாள்.

நாட்கள் நடந்து செல்ல- இள
நாகைக் கனிமகள் மெய்தளர்ந்தே
வேட்கை தணிந்தவளாய் - இந்த
வேதனை நீக்க நினைத்தவளாய்
காட்டுக்குடில் புகுந்தாள்- ஒரு
காவிஉடைக்குள் மறைந்து கொண்டாள்.
ஆட்டக்கலை மறந்தாள்- மன
ஆசைகள் முற்றும் துறந்துவிட்டாள்.

ஆடிப்பெருக்கில் ஆடிய படலம்

சோழன் தலைநகரில் - பொன்னி
தூவிடும் பூம்புனல் வாழ்த்திடவே
வேழக்குடி மகளிர் - இன்பம்
மீதுறக் கூடிடும் நாளையிலே
தாழை தலை முடிப்பாள் - எழில்
தங்கம்தன் நாயகன் அத்தியுடன்
சூழும் மகிழ்வுடனே- வந்து
சுற்றி உலாக்கொண்டு மெய் மறந்தாள்.

மலையிடை பிறந்து சோழன்
மனையிடைத் தவழும் பொன்னி
அலையெடுத்த தார்க்கும் வேளை
அத்தியான் நீரின் மீதே
கலையெடுத்தாடல் கொண்டான்
கால்களை மெதுவாய்த் தூக்கித்
தலையினில் வைத்தான்; தண்ணீர்த்
தடத்தினை மிதித்தான் மெல்ல!
கீழ்ப்புறம் கிடக்கும் பாதம்
கிளர்ச்சிக்கொண் டமுந்து நீரின்
மேற்புறம் வருவ தேதான்

வில்லவன் கலையின் நோக்கம்.
காற்புறம் வெளியில் தோன்றக்
காற்றிலே மிதப்பான் போல
மேற்புறம் வந்தான் சேரன்
விந்தையில் வீரர் மொய்த்தார்!

ஆடிடும் கலையில் இந்த
அதிசயம் செய்தார் யாவர்?
நாடின மாந்தர் கண்கள் !
நங்கையும் மகிழ்ந்தாள்! கால்கள்
ஆடின ! நீரின் மேலே
அழகுற மிதந்தான் சேரன்!
ஓடிய பொன்னித் தேவி
உவகையில் குதித்தாள் போலத்
தாவினாள்! எழுந்தாள்! நீரின்
தடத்தினைப் பெருக்கிக் காட்டிக்
கூவினாள்! வெள்ளம்! வெள்ளம்
கொதித்தன மாந்தர் நெஞ்சம்!
" ஆவியே வருவாய் " என்றாள்
ஆதியாள்! ஐயோ !வெள்ளம்
மேவியே எழுந்த தாலே
வீழ்ந்தனன் அத்தி நீரில் !

மூழ்கினன்! எங்கே அத்தி?
மூச்சும் இல்லாமல் ஆங்கே
தூழ்குல மாந்தர் கேட்ட
துயர்மிகும் கேள்வி கேட்டு
வாழ்விழந்தவளே போல
மயங்கினள் ஆதி மந்தி
ஆழ்கடல் நோக்கி, வெள்ளம்
அத்தியை இழுத்தே ஏகும்!

காவிரி உயிர் கொண்டாளோ?

எழுந்தன கலங்கள்! நீரில்
ஏறின! ஆதி மாதின்
கொழு நனைத்தேடிப் பொன்னிக்
குலமகள் கரைகள் தோறும்
அழுதின கண்கள்! யாண்டும்
அரும்பெறல் சேரன் மைந்தன்
விழுந்துள நிலையைக் காணார்
வெய்துயிர்த்து அயர்ந்தார் வீரர்!

திரும்பினர்! கரிகாலன் பால்
செப்பினர் மன்னன், மாமன்
வருந்தினர்! ஆதிமங்கை
மயங்கினள்! நகரத்தோரும்
பொருமினர்! "இனியும் வீணில்
பொறுப்ப தற்கில்லை" என்றே
அரும்பிய துயரின் ஊடே
அரற்றினள் ஆதிமந்தி!

காவிரி முன் ஒரு கண்ணகி

"காவிரித் தாயை கேட்பேன்;
கண்களின் நீரை காட்டி
ஆவியை தருவாய் என்பேன்!
அன்பனை எழுத்துச் சென்ற
தேவியைத் தொடர்ந்தே சென்று
தேடுவேன்! கடலை மன்னன்
மேவினன் என்றால் யானும்
மேவுவேன்!" என்றாள் சென்றாள்.

சோழனும் மகளின் பின்னே
தொடர்ந்தனன்! வீரர் தாமும்
சோழனைத் தொடர்ந்தார்!! மங்கை
துயரிலே அலைந்து விழுந்த

தாழிடும் கூந்தல் காற்றில்
சதுரிட நடந்தாள்! பொன்னி
ஆழியை நோக்கிச் செல்லும்
அடியினைத் தொடர்ந்தே சென்றாள்!

“பொன்னிப் பெரும்தாயே, புகழ் வளர்த்த காவிரியே
தென்னவனைக் கொண்டு சேர்ந்த இடம் கூறாயோ?
எங்கள் குலமகன்பால் எழுந்துவிட்ட ஆசையினால்
கண்களிலே ஒன்றைக் கவர்ந்து மறைந்தாயோ?
பொய்யோடு வந்த புன்மைப் புழுக்கூட்டம்
கையூட்டுத்தந்து கவர்ந்துசெலச் செய்ததுவோ?
வஞ்சத்தில் ஆர்ந்து வசமழந்த தீமனத்தர்
நெஞ்சம் அமைதியுற நேயனைநீ கொண்டாயோ?”

ஆதிக்கு வாய்த்த அழகன்பால் காதலினால்
மோதிப் பெருகி மூழ்கவைத்துக் கொண்டாயோ?
ஊரார் அறியாத ஓர்இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துச்
சீராரும் நாயகனைத் திருடி மறைத்தாயோ?
தொட்டுத் தழுவித் தோளோடு தோள்சேரக்
கட்டிச்சு ருட்டிக் கரைமாற்றிக் கொண்டாயோ?
வஞ்சித்தேன் வாட்டமுற வஞ்சித்தேன் ஆள்பவனை
வஞ்சித்தேன் நீ மறைந்தாய்! வழங்கிவிடு என் தாயே!”

கூவியே நடந்த மங்கை
கொதிப்புறும் நெஞ்சை ஆற்ற
மேவிய மார்பின் மீதே
வெள்ளொளிக் கைகள் வைத்தே
ஆவியைப் பிடிப்பாள் போன்றே
அடுத்தடி தொடர்ந்தாள்; கால்கள்
கேவிடத் தவழ்ந்தாள்; சுற்றம்
கிளர்ந்தவள் பின்னால் செல்லும்.

கீழ் திசை வானில் வெள்ளி
கிளம்பிடும்; கதிரோன் நாட்டை

வாழ்த்திட வருவான்; வான
வரம்பிடை ஆர்வான்; மீண்டும்
மேற்றிசை படுப்பான்; அந்தி
மேனியைக் காட்டும் பாதை
தோற்றிட ஒளியை நல்கத்
தோன்றுவாள் நிலவுப் பெண்ணும்.
இப்படி இருநாள் செல்ல
இன்முக வடிவம் மாறக்
கைப்பிடி மலரான் மேனி
கனலிடைச் சருகாய்த் தீய
மைபிடி கண்கள் வெண்மை
மாறிட இதயம் மட்டும்
எப்படியேனும் நாதன்
இடத்தையான் காண்பேன் என்னும்!

விதி கொண்டு சேர்த்த இடம்

காவிரித் தாயும் வஞ்சிக்
காளையை நாகை நாட்டின்
பூவிரிக் கரையோ ரத்தில்
போட்டனள்; பெண்மை உள்ளம்
மேவிய மகளால் அன்றோ
மெல்லிசைப் பொன்னித் தேவி!
ஆவியைப் பறிக்கும் எண்ணம்
அணுவும் அங்கவள் பால்இல்லை

வெண்ணிற ஆடை போர்த்தி
பெண்புறாப் போலவாள், கையில்
பொன்னிறக் குடத்தை ஏந்திப்
பொன்னியின் கரையோ ரத்தில்
தண்ணளிப் பாதம் ஊன்றித்
தலைகுனிந்து அழஞ் சேர்த்துக்
கண்ணிரு கணையில் நீங்காக்
கருணையின் உருவாய் வந்தாள்.

துறவெனில் எண்ணம் தானே?
தொடருநல் அழகைக் கூடத்
துறந்திடல் ஏலா தன்றோ?
துறவுறும் மருதிப் பெண்ணாள்
துறவுறும் முனிவோர் கூடச்
சுகம் உணர்ந்திடவே எண்ணும்
முறையினில் - அழகில் ஆங்கே
முன்னடி வைத்தாள் மெல்ல!

துறவும் சோதிக்கப்படும்

திக்கென நெஞ்சம் விம்மித்
திகைப்புறக் கண்டாள்! "ஐயோ
இக்க னிக்காளை இங்கே
எப்படி வந்தான்? நெஞ்சில்
விக்கிய ஆசை மீண்டும்
வெளிப்படச் செய்கின் றானே,
தக்கஎன் துறவுக்கு இன்று
தடை பிறந்திடுமோ?" என்றே

எண்ணிய மருதிக் கோதை
இளைப்புறக் கிடந்த அத்திக்
கண்ணியன் உருவைப் பார்த்தாள்
கால்பினும் நெஞ்சம் முன்னும்
நண்ணிட நின்றாள்; கூவி
நங்கையர் சிலரைச் சேர்த்தாள்;
அண்ணலைத் தன் மாடத்துஓர்
அறையினில் கொணர்ந்தே சேர்த்தாள்!

ஆவி இழந்த தேவி

புகை பிடித்த அன்பன் மேனி
புதுக்கனல் கொள்ளச் செய்தாள்!
நகை முகத்து அரும்பும் வேளை
நடந்தவள் மறைந்தாள்; அத்தித்

தகையவன் கண்கள் நீவித்
தான்உள இடத்தைப் பார்த்தான்;
வகையிது என்று அறியா னாகி
வாய் திறந்து "ஐயா "என்றான்!

பேச்சினுக்கு எதிர்ப்பேச் சில்லை
பேரிறை எழுந்தான்; சுற்றி
நாற்சுவர் இடையில் வந்தான்;
நலமிகும் புத்தன் காலில்
மூச்சினை அடக்கி மாண்ட
மொய்குழல் மகளைக் கண்டான்!
காற்சிறு சிலம்பச் சோடு
கழற்றி அங்கிருக்கக் கண்டான்!
" கண்மணி!" என்றான்! விம்மிக்
கதறினான்! அழுதான்! கன்னி
விண்மணி யானாள்! காளை
விம்மினால் வருவது ஏது?
மண்ணிடை மணியாய் வந்த
மன்னவன் புத்தன் கால்கள்
கண்மணி உருவைத் தாங்கிக்
கனிந்தன ,மணமும் பெற்றே!

அத்தியின் குரலைக் கேட்டே
அங்கு வந்தடைந்தாள் ஆதி!
சித்திரக் கொழுநன் காலில்
சிலையென விழுந்தாள்! மெல்ல
அத்தியும் அவளைத் தூக்கி
அணைத்தனன்:பருதி என்னும்
பத்தினி உடலை அன்னார்
பணிவுடன் எடுத்துச் சென்றார்.

காவிய நாயகி

எரிந்தது கனியின் மேனி

இடியொடும் மழையும் சேர்ந்து
சொரிந்தமா மலர்கள் போலத்
துளிவிடும்! சோழன் தானும்
மறைந்த மாமருதிப் பேரில்
மண்டபம் படைத்தான்; இன்றும்
அருந்ததி வழியில் நின்று
அழகுறும் மருதிப் பேரே !

யாப்பிலக்கணம்

யாப்பு என்பதற்குப் புலவர்களால் செய்யப்பெறும் செய்யுள் என்பது பொருள். செய்யுள் இயற்றுதற்குரிய இலக்கணம் யாப்பிலக்கணமாகும். யாப்பு, பாட்டு, தூக்கு, தொடர்பு, செய்யுள் இவை யாவும் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்களாகும்.

செய்யுளின் உறுப்புகள்:

செய்யுள் ஆறு உறுப்புகளை உடையது. அவை:

1. எழுத்து
2. அசை
3. சீர்
4. தளை
5. அடி
6. தொடை - என்பனவாகும்.

1. எழுத்து:

தமிழ் எழுத்துகளை யாப்பிலக்கண முறையில் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. குறில் (க)
2. நெடில் (கா)
3. ஒற்று (க்) என்பனவாம்.

2. அசை:

எழுத்துகள் ஒன்று சேர்ந்து வருவது அசை (சொல்) ஆகும். அசை இரண்டு வகைப்படும்.

1. நேர் அசை
2. நிரை அசை

நேரசை:

1. குறில் தனித்து வருதல் - எ-டு : க, ப
2. குறிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - எ-டு : கல், பல்
3. நெடில் தனித்து வருதல் - எ-டு: கா, பா
4. நெடிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - எ-டு: கால், பால்

நிரையசை:

1. இரு குறில்கள் இணைந்து வருதல் - பல
2. இரு குறில்களுடன் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - பலர்
3. குறிலும் நெடிலும் இணைந்து வருதல் - படா
4. குறிலும் நெடிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - படாம்

3.சீர்:

செய்யுளில் ஓர் அசை தனியாகவோ, பல அசைகள் சேர்ந்தோ அமைந்து வருவது சீர் எனப்படும். அசைகள் ஒன்று சேர்ந்து வருவது சீர் ஆகும். (சீர்- ஒழுங்கு). சீர் நான்கு வகைப்படும். அவை:

- 1.ஓரசைச்சீர்
- 2.ஈரசைச்சீர்
- 3.மூவசைச்சீர்
- 4.நாலசைச்சீர்

1.ஓரசைச்சீர்

ஓரசைச்சீர் என்பது ஒரு அசையால் அமைவது. அசைச்சீர் என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. வெண்பாவின் ஈற்றில் நேரசை அல்லது நிரையசை தனித்து நின்று சீராய் அமையும். இவை நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்ற வாய்ப்பாட்டைக் கொண்டு முடியும்.

நேர் - நாள்

நிரை - மலர்

நேர் நேர் - நேர்பு - காசு

நிரை நேர் நிரைபு - பிறப்பு

2.ஈரசைச்சீர்

ஈரசைச் சீர் என்பது இரண்டு அசைகளால் ஆகி வருவது ஆகும்.

அவை:

தேமா,புளிமா , கருவிளம் ,கூவிளம், என நான்கு வகைப்படும்.

நேர் நேர் - தேமா - (எ-டு) மா/மா

நிரை நேர் - புளிமா - (எ-டு) நல/மா

நிரை நிரை - கருவிளம் - (எ-டு) மதி/முகம்

நேர் நிரை -கூவிளம் - (எ-டு) தா/மரை

இவை நான்கும் ஆசிரிய உரிச்சீர் என்று வழங்கப்படும்.

3.மூவசைச்சீர்

மூன்று அசைகளால் ஆகி வருவது மூவசைச் சீர் எனப்படும். அவை:

நேர் நேர் நேர் - தேமாங்காய் - (எ-டு) வா/ழா/தார்

நிரை நேர் நேர் - புளிமாங்காய் - (எ-டு) மல/ரன்/ன

நிரை நிரை நேர் - கருவிளங்காய் - (எ-டு) குடிப்/பிறந்தார்

நேர் நிரை நேர் - கூவிளங்காய் - (எ-டு) யா/மறிந்த

மேற்கூறிய காய்ச்சீர் நான்கும் வெண்பா உரிச்சீர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஈரசைச்சீர்கள் ஒவ்வொன்றின் இறுதியிலும் நிரை என்னும் அசையைத் சேர்த்தால் மூவசைச்சீர்களாகிய கனிச்சீர் நான்கும் இடம்பெறும். அவை:

நேர் நேர் நிரை - தேமாங்கனி - (எ-டு) பூந் /தா/மரை
நிரை நேர் நிரை - புளிமாங்கனி- (எ-டு) இனி/தா/வது
நிரை நிரை நிரை - கருவிளங்கனி (எ-டு)மரந்/தளிர்/தது
நேர் நிரை நிரை - கூவிளங்கனி (எ-டு)கா/விரிக்/கரை

மேற்கூறிய நான்கும் வஞ்சி உரிச்சீர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
காய்ச்சீர்கள் நான்கும், கனிச்சீர்கள் நான்கும் சேர்ந்து மொத்தம் எட்டும்
மூவசைச்சீர்களாகும்.

4.நாலசைச்சீர்:

நான்கு அசைகளால் ஆகி வருவது நாலசைச்சீர் எனப்படும்.

இதற்கு பொதுச்சீர் என்ற வேறுபெயரும் உண்டு.

தேமா ,புளிமா , கருவிளம் ,கூவிளம் என்னும் நான்கினோடு தண்ணிழல்,
தண்பூ, நறும்பூ, நறுநிழல் என்னும் நான்கினையும் சேர்த்தால் வரும் 16 நான்கு
அசைச்சீர்களும் பொதுச்சீர் எனப்படும்.

நேர் நேர் நேர் நிரை -தேமாந்தண்ணிழல்
எ-டு: மந்/த/மா/ருதம்
நிரை நேர் நேர் நிரை -புளிமாந்தண்ணிழல்
எ-டு: இலங்/கு/சா/மரை
நிரை நிரை நேர் நிரை -கருவிளந்தண்ணிழல்
எ-டு: கடி/மல/ரேந்/திய
நேர் நிரை நேர் நிரை- கூவிளந்தண்ணிழல்
எ-டு: வா/லெயி/றூ/றிய

நேர் நேர் நேர் நேர் - தேமாந்தண்பூ
எ-டு : அங்/ கண்/ வா/ னம்
நிரை நேர் நேர் நேர் -புளிமாந்தண்பூ
எ-டு: வடி/வார்/கூந்/தல்
நிரை நிரை நேர் நேர் - கருவிளந்தண்பூ
எ-டு : கடி/மல/ரேந்/தி
நேர் நிரை நேர் நேர் - கூவிளந்தண்பூ
எ-டு : வெங்/களி/யா/னை

நேர் நேர் நிரை நேர் -தேமாநறும்பூ
எ-டு: சிங்/கஞ்/சுமந்/த
நிரை நேர் நிரை நேர் -புளிமாநறும்பூ
எ-டு: செழு/நீர்ப்/பவ/ளம்
நிரை நிரை நிரை நேர் -கருவிள நறும்பூ
எ-டு: முழு/மதி/புரை/யும்

நேர் நிரை நிரை நேர் -கூவிள நறும்பு

எ-டு: கொங்கிவ/ரசோ/கின்

நேர் நேர் நிரை நிரை -தேமாநறுநிழல்

எ-டு: வெங்கண்/வினைப்/பகை

நிரை நேர் நிரை நிரை -புளிமாநறுநிழல்

எ-டு: விளங்/ கும்/அணி/கலன்

நேர் நிரை நிரை நிரை -கூவிளநறுநிழல்

எ-டு: பொன்/புனை/நெடு/மதில்

நிரை நிரை நிரை நிரை -கருவிளநறுநிழல்

எ-டு: நனந்/தலை/யுல/குடை

இவ் பூச்சீர் எட்டும், நிழற்சீர் எட்டும் ஆகிய பதினாறும் நாலசைச்சீர்களாக கருதப்படும்.

4.தளை:

செய்யுளில் உள்ள சீர்களில், நின்ற சீரின் ஈற்றசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையும் தம்முள் ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் வருவது தளை எனப்படும்.. தளை ஏழு வகைப்படும். அவை,

- 1.நேரொன்றாசிரியத்தளை
- 2.நிரையொன்றாசிரியத் தளை
- 3.இயற்சீர் வெண்டளை
- 4.வெண்சீர் வெண்டளை
- 5.கலித்தளை
- 6.ஒன்றிய வஞ்சித்தளை
- 7.ஒன்றா வஞ்சித்தளை

1.நேரொன்றாசிரியத்தளை: (மா முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'மா' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது நேரொன்றாசிரியத்தளை எனப்படும்.

(உம்) பரிசில் வென்றான்

{பரி/சில் - நிரை நேர்-புளிமா,

வென்/ றான் - நேர் நேர் } மா முன் நேர்

2.நிரையொன்றாசிரியத்தளை: (விள முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'விளம்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது நிரையொன்றாசிரியத்தளை எனப்படும்.

(உம்) மாம்பழம் விழுந்தது

{மாம்/ பழம் - நேர் நிரை - கூவிளம்,

விழுந்தது - நிரை நிரை } விள முன் நிரை

3.இயற்சீர் வெண்டளை: (மா முன் நிரை, விள முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'மா' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வந்தாலும், நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'விளம்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வந்தாலும் அது இயற்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

(உம்) {கன்/று - நேர் நேர் - தேமா
குதித்/தது - நிரை நிரை }மா முன் நிரை
{ பா/லொடு -நேர் நிரை - கூவிளம்
தே/னும் -நேர் நேர் }விள முன் நேர்

4.வெண்சீர் வெண்டளை : (காய் முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'காய்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது வெண்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

(உம்) {யா/தா/னும் -நேர் நேர் நேர் -தேமாங்காய்
நா/டா/மால் - நேர் நேர் நேர் }காய் முன் நேர்

5.கலித்தளை: (காய் முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'காய்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது கலித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {செல்/வப்/போர்க்- நேர் நேர் நேர் -தேமாங்காய்
கதக்/கண்/ணன் - நிரை நேர் நேர் }காய் முன் நிரை

6.ஒன்றிய வஞ்சித்தளை : (கனி முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'கனி' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது ஒன்றிய வஞ்சித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {செந்தா/மரை - நேர் நேர் நிரை -தேமாங்கனி
முகத்/கினி/வே -நிரை நிரை நேர்}கனி முன் நிரை

7.ஒன்றா வஞ்சித்தளை : (கனி முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'கனி' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது ஒன்றா வஞ்சித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {பூந்தா/மரை -நேர் நேர் நிரை -தேமாங்கனி
போ/தல/மர -நேர் நிரை நிரை}கனி முன் நேர்

5.அடி

செய்யுள் அடிகளில் உள்ள சீர்களின் அளவைப் பொறுத்து அடி என்பது ஐந்து வகைப்படும்.

அவை:

- 1.குறளடி
- 2.சிந்தடி
- 3.அளவடி
- 4.நெடிலடி
- 5.கழிநெடிலடி

1.குறளடி :

இரண்டு சீர்களால் ஆன அடியைக் குறளடி என்பர்.

எ-டு பூந்தாமரை போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்திரிதரும்

2.சிந்தடி :

மூன்று சீர்களால் ஆன அடியைச் சிந்தடி என்பர்.

எ-டு சோலை யார்ந்த சுரத்திடைக்
காலை யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலை மார்பன் வருமாயின்
நீல வுண்க ணிவள் வாழும்.

3.அளவடி :

நான்கு சீர்களால் ஆன அடி, நேரடி என்றும் அளவடி என்றும் கூறப்படும்.

எ-டு பாட்டியே சிறுமலைப் பழங்கள் இந்தா
என்று பேரன் ஈய வந்தான்
தம்பியே உந்தன் தாத்தா வுக்குக்
கொடு போ! என்று கூறிக்
கொடுக்கப் போவதைக் கூர்ந்து நோக்குவளே

4.நெடிலடி:

ஐந்து சீர்களால் ஆன அடி நெடிலடி எனப்படும்.

எ-டு ஊரும் அரவமும் தாமரைக் காடும் உயர்வனமும்
தேரும் உடைத்தென்பரே தெவ்வர் வாழும் செழும் பதியே

5.கழிநெடிலடி :

ஆறு சீர்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சீர்களை அடியாகக் கொண்டது கழி நெடிலடி எனப்படும்.

எ-டு சிரித்திருந்த நீலியவள் இரக்க முற்றாள்

சில பேசி நிலா முற்றம் நீங்கி னார்கள்
விரித்திருந்த மெத்தையிலே தனிய றைக்குள்
மேம்பாட்டுத் தாமரைக்கண் கூம்ப லுற்றாள்
-இப்பாடலில் எட்டு சீர்கள் வந்துள்ளன.

6. தொடை :

செய்யுளில் பயின்று வரும் அடிகளிலோ சீர்களிலோ எழுத்துகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது தொடை எனப்படும்.

அவை:

- 1.எதுகைத் தொடை
- 2.மோனைத் தொடை
3. முரண் தொடை
- 4.இயைபுத் தொடை
5. அளபெடைத் தொடை
- 6.அந்தாதித் தொடை
- 7.இரட்டைத் தொடை
8. செந்தொடை

என எட்டு வகைப்படும்.

1.எதுகைத் தொடை:

செய்யுளின் அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது எதுகைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) “காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்

ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”

இங்கு, முதலடியின் இரண்டாம் எழுத்தும் (ல) இரண்டாமடியின் இரண்டாம் எழுத்தும் (ல) ஒன்றி வந்துள்ளன. இவ்வாறு இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது எதுகைத் தொடை எனப்படும்.

2.மோனைத்தொடை :

செய்யுளின் அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள முதலாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது மோனைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதில்லார்

தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.

இங்கு முதலடியின் முதல் எழுத்தும் இரண்டாம் அடியின் முதல் எழுத்தும் ஒன்றி வந்துள்ளன. எனவே இது மோனைத் தொடை எனப்படும்.

3.முரண் தொடை :

செய்யுளின், அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள சொல்லோ, பொருளோ முரண்பட்டு (எதிர்மாறாக) நிற்பது முரண்தொடை எனப்படும்.

(உம்) துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை

இக்குறட்பாவில் துன்பம் - இன்பம் என அடிகளில் முரண்பட்டு நிற்பதால், இவை முரண் தொடை ஆகும்.

4.இயைபுத் தொடை :

ஒரு செய்யுளின் அடிகளிலும், சீர்களிலும் இறுதி எழுத்தோ, அசையோ, சீரோ, ஒன்றி வருவது இயைபுத்தொடை எனப்படும்.

(உம்) தண்ணமுதுடன் ஏன்பிறந்தாய் வெண்ணிலாவே
தண்ணளியை ஏன்மறந்தாய் வெண்ணிலாவே
பெண்ணுடன் பிறந்ததுண்டோ வெண்ணிலாவே
பெண்மை கண்டும் காயலாமோ வெண்ணிலாவே

5.அளபெடைத்தொடை :

ஒரு செய்யுளின் அடிகளிலோ, சீர்களிலோ அளபெடை அமைந்து வருவது அளபெடைத்தொடை எனப்படும்.

(உம்) “கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை”

இங்கு கெடுப்பதூஉங் - எடுப்பதூஉம் என இரண்டு அடிகளிலும் அளபெடுத்து வந்துள்ளதால் இது அளபெடைத் தொடை எனப்படும்.

6.அந்தாதித்தொடை :

செய்யுளில் ஓர் அடியின் இறுதிச்சீரின் இறுதி எழுத்தோ அல்லது அசையோ அல்லது சீரோ அடுத்த அடியின் தொடக்கமாக வருவது அந்தாதித் தொடை எனப்படும்.

(உம்)

வசந்த கால நதிகளிலே வைரமணி நீரலைகள்
நீர் அலைகள் மீதினிலே நெஞ்சிரண்டும் நினைவலைகள்
நினைவலைகள் தொடர்ந்து வந்தால் நேரமெல்லாம் கனவலைகள்
கனவலைகள் வளர்வதற்கு காமனவன் மலர்க்கணைகள் .

7.இரட்டைத்தொடை:

செய்யுளில் ஓர் அடி முழுவதும் ஒரே சொல்லே

தொடர்ச்சியாக வருமாறு அமைத்துப் பாடுவது இரட்டைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) “வாழி வாழி வாழி வாழி
அம்ம கோவே வாழி”

8.செந்தொடை :

மேலே குறிப்பிட்ட ஏழு தொடைகளுக்கும் உரிய இலக்கணங்கள் எதற்குள்ளும் பொருந்தாமல் தனித்து நிற்கும் தொடை செந்தொடை எனப்படும்.

(உம்) பூத்த வேங்கை வியன் சினை யேறி
மயிலினம் அகவு நாடன்
நன்னுதல் கொடிச்சி மனத்தகத் தோளே

பா வகை

புலவர்களால் இயற்றப்படும் பாக்கள் வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா என நான்கு வகைப்படும்.

வெண்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. வெண்பாவின் இறுதி அடி மூன்று சீர்களைக் கொண்டும் பிற அடிகள் நான்கு சீர்களைக் கொண்டும் அமைந்திருக்கும்.
2. இயற்சீர் வெண்டளையும் வெண்சீர் வெண்டளையும் வரும் பிற தளைகள் வராது.
3. இயற்சீரும் வெண்சீரும் (காய்ச்சீர்) பயின்று வரும்.
4. ஈற்றடியின் இறுதிச் சீர் நாள் மலர் காசு பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாடுகளில் ஒன்றைப் பெற்று முடியும்
5. இரண்டு அடி முதல் பன்னிரண்டு அடிவரை வரும்.
6. செப்பலோசை உடையது.

வெண்பாவின் வகைகள்:

- 1 குறள் வெண்பா,
- 2நேரிசை வெண்பா
- 3இன்னிசை வெண்பா
- 4பஃறொடை வெண்பா
- 5நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
- 6இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

1. குறள் வெண்பா:

வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று இரண்டு அடிகளைக் கொண்டு வருவது.

நயன்இல சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்
பயன்இல சொல்லாமை நன்று.

2.நேரிசை வெண்பா:

வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று நான்கு அடிகளாக வரும். இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று வரும்.

நெல்லுக்கு இறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழிஓடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. அடிதோறும் நான்கு சீர்களைப் பெற்று வரும்.
2. பெரும்பாலும் ஆசிரிய உரிச்சீர்கள் வரும். பிற சீர்களும் கலந்து வரும்.
3. குறைந்தது மூன்று அடிகளை பெற்று வரும் .மிகுதியான அடிகளும் வரும்.
4. நேர்ரொன்றாசிரியத் தளையும் நிரையொன்றாசிரியத் தளையும் மிகுந்து வரும். பிற தளைகளும் வரும்.
5. ஈற்றடியின் இறுதிச்சீர் ஏ, ஓ, ஈ, ஆய், என், ஐ என்பனவற்றுள் ஒன்றைக் கொண்டு முடியும். ஏகாரத்தால் முடிவதே சிறப்பு.
6. அகவல் ஓசை உடையதாக வரும்.

ஆசிரியப்பாவின் வகைகள்:

1. நேர் இசை ஆசிரியப்பா
2. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா
3. நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா
4. அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா

நேர் இசை ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவுக்கு உரிய இலக்கணத்தைப் பெற்று ஈற்று அயல் அடி மூன்று சீர்களாய் பிற அடிகள் நான்கு சீர்களை வரும்.

எ-டு பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி
ஒருவர் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டுஈண்டு உலகு புரப்பதுவே

கலிப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

- 1.பெரும்பான்மை காய்ச்சீரும் சிறுபான்மை கனிச்சீர் முதலான சீர்களும் கலந்து வரும்.
2. பெரும்பாலும் கலித்தளையே வரும். பிற தளைகள் சிறிது கலந்தும் வரும்.
3. அளவடியில் அமையும்.
4. துள்ளல் ஓசை உடையது.

கலிப்பாவின் வகைகள்:

1. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
2. வெண் கலி
3. கொச்சகக் கலிப்பா

வஞ்சிப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. பெரும்பாலும் இரு சீர் அடிகளாய் வரும்.
2. சில நேரங்களில் முச்சீர் அடிகள் வருவதும் உண்டு.
3. கனிச்சீர் பெரும்பான்மையாகவும் பிற சீர்கள் கலந்தும் வருவதுண்டு.
4. தனிச்சொல், சுரிதகம் என்ற உறுப்புகளைக் கொண்டு வரும்.
5. தூங்கலோசை ஓசை பெற்று வரும்.

வஞ்சிப்பாவின் வகைகள்:

1. குறளடி வஞ்சிப்பா
2. சிந்தடி வஞ்சிப்பா

அணி இலக்கணம்

செய்யுளில் அமைந்திருக்கும் அழகை விளக்குவது அணியிலக்கணம். இயல்பான அழகை ஆடை, அணிகலன்களால் மேலும் அழகுபடுத்திக் கொள்வதுபோல, ஒரு செய்யுளின் கருத்தைச் சொல்லாலும் பொருளாலும் அழகுபட எடுத்துரைப்பது 'அணி' இலக்கண இயல்பாகும்.

கவிஞர் தாம் கூற நினைத்த கருத்தைப் பாடல் வடிவில் அழகுபடப் புனைவதற்கான இலக்கணமாக அமைவது அணியிலக்கணம். தமிழில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்திலக்கணத்தில் இது ஒன்று.

அணிகள் சிலவற்றையாவது அறிந்து கொள்வது, அழகிய பாடல்கள் எழுதும் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவும், படிக்கும் பாடல்களின் கருத்தாழத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் பயன்படும்.

பிற்கால அணியிலக்கண நூல்களில் சிறந்ததாக விளங்குவது தண்டியலங்காரம். இதில் தன்மையணி முதலாகப் பாவிக்கவணி ஈறாக முப்பத்தைந்து அணிகளும் அவற்றின் வகைகளும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

படைப்பாற்றலில் ஒன்றான பாடல் புனைதல் என்பதற்கு அணிகளைப் பற்றிய அறிவு தேவை. பாட்டு எழுதுவதற்கு மட்டுமன்றி பாடல் வடிவில் உள்ள பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைச் சுவைப்பதற்கும் அணியைப் பற்றிய அறிவு தேவை. அப்பொழுதுதான் அப்பாடல் நயங்களை முழுமையாக அறிந்து சுவைக்க முடியும். அணிகள் பல. அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே காணலாம்.

1. உவமை அணி :

அணிகளில் இன்றியமையாதது உவமையணி ஆகும். மற்ற அணிகள் உவமையிலிருந்து கிளைத்தவையாகவே உள்ளன.

அணிகளில் முதலாவதாகவும் பிற அணிகளுக்குத் தாயாகவும் விளங்குவது உவமை அணியாகும். பழந்தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், உவமையியல் என்னும் இயல் அமைத்து இவ்வணியை விளக்கிக் கூறியிருப்பதால் இதன் சிறப்பை அறியலாம்.

ஒரு பொருளைச் சிறப்பித்துக் கூற விரும்புவோர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு ஒன்றைக் கூறி அதனை விளக்குவர்.

போல, புரைய, அன்ன, இன்ன, அற்று, இற்று, மான, கடுப்ப, ஒப்ப, உறழ் போன்றவை உவம உருபுகளாக வரும்.

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்தால் அது உவமை அணி ஆகும்.

எ-டு: அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை

இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை

பூமி தன்னைத் தோண்டுபவரைப் பொறுத்துக் கொள்வது போல, நாம் நம்மை இகழ்ந்து பேசுபவரைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது இக்குறளின் பொருள்.

இங்கு போல என்ற உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்துள்ளது. எனவே இது உவமை அணி ஆகும்.

மயில் போல ஆடினாள்.

மீன் போன்ற கண்.

இத்தொடர்களில் நடனம் ஆடும் பெண்ணோடு மயிலையும், கண்ணுடன் மீனையும் ஒப்பிட்டுள்ளனர்.

இத்தொடர்களில் வந்துள்ள 'போல', 'போன்ற' என்பவை உவம உருபுகளாகும். எனவே இவை உவமை அணியாகும்.

2. எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி:

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு மறைந்து வந்தால், அது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்.

எ-டு:1 .தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத் தூறும் அறிவு - குறள்

மணற்கேணியில் தோண்டிய அளவிற்கு நீர் ஊறும். மனிதர்கள் கற்கும் அளவிற்கு ஏற்ப அறிவு பெருகும் என்பதே இக்குறளின் கருத்தாகும்.

இங்கு ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு வெளிப்படையாக வரவில்லை, மறைந்து வந்துள்ளது. எனவே இது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்

**எ-டு:2 அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு**

என்னும் திருக்குறளின் பொருள், 'எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரத்தை முதலாகப் பெற்றுள்ளமை போல உலகம் ஆதிபகவனை முதலாக உடையது' என்பதாகும்.

இங்கும் போல என்ற உவம உருபு வெளிப்படத் தோன்றாமல் அப்பொருள் தோன்ற இடம் அளித்துள்ளமையால் இப்பாடலும் எடுத்துக்காட்டு உவமை அணியாகும்.

3.இல்பொருள் உவமையணி:

உலகில் இல்லாத ஒன்றை இருப்பது போலவும், நடக்காத ஒன்றை நடப்பது போலவும் உவமைப்படுத்திக் கூறுவதை இல்பொருள் உவமை அணி என்பர்.

**எ-டு:1 மாலை வெயிலில் மழைத்தூறல் பொன்மழை
பொழிந்ததுபோல் தோன்றியது'.**

**'கொம்பு முளைத்த குதிரை போலக் காளை
பாய்ந்து வந்தது'.**

இத்தொடர்களில் 'பொன்மழை பொழிந்தது போல்', 'கொம்பு முளைத்த குதிரை போல' என்னும் உவமைகள் வந்துள்ளன.

உலகில் பொன் மழையாகப் பொழிவதும் இல்லை. கொம்பு முளைத்த குதிரையும் இல்லை.

இவ்வாறு உலகில் இல்லாத ஒன்றை உவமையாகக் கூறுவதை இல்பொருள் உவமை அணி என்பர்.

4.உருவக அணி:

உவமை வேறு உவமிக்கப்படும் பொருள் வேறு என்று இல்லாமல் இரண்டும் ஒன்றே என்பது தோன்றும்படி கூறுவது உருவக அணியாகும்.

எ-டு :

வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக

வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய

சுடர்ஆழியான் அடக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை

இடர்ஆழி நீங்குகவே .

என்று இப்பாடலில்,

பூமி அகல்விளக்காகவும்,

கடல் நெய்யாகவும்,
 கதிரவன் சுடராகவும்
 உருவகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. எனவே. இப்பாடல் உருவக அணி அமைந்ததாகும்.
 'தமிழ்த்தேன்' என்று கூறுவதும் உருவகம் ஆகும்.

இவ்வாறு உவமானம் வேறு, உவமேயம் வேறு எனத் தோன்றாத
 வகையில், உவமானத்தின் இயல்புகளை உவமேயத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறுவது
 உருவக அணி யாகும்.

5.இரட்டுறமொழிதல் அணி (சிலேடை அணி):

ஒரு சொல் அல்லது தொடர் இருபொருள் தருமாறு அமைவது
 இரட்டுறமொழிதல் அணியாகும். இதனைச் சிலேடை எனவும் வழங்குவர்.

எ-டு: "முத்தமிழ் துய்ப்பதால் முச்சங்கம் கண்டதால்

மெத்த வணிகலமும் மேவலால் -நித்தம்

அணைகிடந்தே சங்கத் தவர்காக்க ஆழிக்கு.

இணைகிடந்த தேதமிழ் ஈண்டு - தனிப்பாடல் திரட்டு

பாடலின் பொருள்:

தமிழ்:

தமிழ், இயல் இசை நாடகம் என முத்தமிழாய் வளர்ந்தது;
 முதல் இடை கடை ஆகிய முச்சங்கங்களால் வளர்க்கப்பட்டது;
 ஐம்பெருங்காப்பியங்களை அணிகலன்களாகப் பெற்றது;
 சங்கப் பலகையில் அமர்ந்திருந்த சங்கப்புலவர்களால் காக்கப்பட்டது.

கடல்:

கடல், முத்தினையும் அமிழ்தினையும் தருகிறது;
 வெண்சங்கு, சலஞ்சலம், பாஞ்சசன்யம் ஆகிய மூன்று வகையான சங்குகளைத்
 தருகிறது;

மிகுதியான வணிகக் கப்பல்கள் செல்லும்படி இருக்கிறது;

தன் அலையால் சங்கினைத் தடுத்து நிறுத்திக் காக்கிறது.

இவ்வாறு தமிழுக்கும் கடலுக்கும்பொருந்துமாறு இரு
 பொருள் பட பாடி இருப்பதால் இது இரட்டுற மொழிதல் அல்லது சிலேடை அணி
 எனப்படும்.

6.ஏகதேச உருவக அணி :

கவிஞர், தாம் எடுத்துக்கொண்ட பல பொருள்களை உருவகப்படுத்திக்
 கூறும்போது ஒன்றனை மட்டும் உருவகப்படுத்தி, அதனோடு தொடர்புடைய
 மற்றொன்றனை உருவகப்படுத்தாமல் விடுவது, ஏகதேச உருவக அணி எனப்படும்.
 ஏகதேசம் - ஒரு பகுதி

எ-டு பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
 இறைவன் அடிசேரா தார் - திருக்குறள்

இக்குறட்பாவில் பிறவியைக் கடலாக உருவகப்படுத்திவிட்டு, அதனைக் கடக்க உதவும் இறைவனடியைத் தெப்பமாக உருவகப் படுத்தாமையால், இஃது ஏகதேச உருவக அணி ஆயிற்று

7.பிறிது மொழிதல் அணி:

உவமையை மட்டும் கூறி, அதன் மூலம் கூறவந்த கருத்தை உணரவைப்பது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

அதாவது, புலவர் தாம் கூறக் கருதிய பொருளை நேரடியாகக் கூறாமல், அதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் வழிக் குறிப்பாக உணர்த்துவது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

இதனைச் சுருக்கமாக 'உவமானத்தைக் கூறி உவமேயத்தை விளங்கவைப்பது' எனலாம்.

எ-டு: பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

'மென்மையான மயில் இறகே ஆனாலும் வண்டியில் ஓர் அளவுக்குமேல், ஏற்றினால் அவ்வண்டியின் அச்சு முறிந்து போகும்' என்பதே இக்குறளின் நேரடியான கருத்து.

மென்மையான மயில்தோகையே ஆயினும், அதனை அளவுக்கு விஞ்சி வண்டியிலேற்றின் அச்சு ஒடிந்துவிடும் என்பது உவமை.

பகைவர்கள் தனித்தனியே நோக்கும்போது மிக எளியோராயினும் ஒன்றுகூடின், தனிப்பட்ட பகை மன்னன் எவ்வளவு வலிமை உடையவனாயினும் அவனை எளிதில் வென்றுவிடுவர் என்பது, இதனால் பெறப்படும் பொருளாகும்.

எனவே இக்குறட்பாவில் பிறிதுமொழிதல் அணி இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு உவமையைக் கூறிப் பொருளைப் பெற வைப்பது பிறிது மொழிதல் அணியாகும்.

8.வஞ்சப்புக்கழ்ச்சி அணி :

வஞ்சப்புக்கழ்ச்சியணி என்பது புகழ்வது போலப் பழிப்பதும், பழிப்பது போலப் புகழ்வதுமாகும்.

:

எ-டு: பாரி பாரி என்றுபல ஏத்தி,
ஒருவற் புகழ்வர், செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்;
மாரியும் உண்டு, ஈண்டு உலகுபுரப் பதுவே

இப்பாடலின் பொருள்:

கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனான பறம்பு மலை மன்னன் பாரி, வள்ளல் தன்மையில் சிறந்தவன். வந்தவர் கேட்பதற்கு முன்பே தானே முன்சென்று கொடுத்து

மகிழ்பவன். கொடுப்பதில் அவனுக்கு இணையாருமில்லை என்ற புகழ் எங்கும்பரவிற்று.

பெரும் புலவராகிய கபிலர், இதனைப் பார்க்கிறார். அப்புலவர், புலவர் பலரும் பாரி ஒருவனையே புகழ்கின்றனர். பாரி ஒருவன் மட்டுமா கைமாறு கருதாமல் கொடுக்கின்றான்? மழையும்தான் கைமாறு கருதாமல் கொடுத்து இவ்வுலகத்தைப் புரக்கிறது. என மழையாகிய மாரியை உயர்த்திப் பாரியைப் பழிப்பது போலப் பாடுகிறார். ஆனால் உண்மையில் பாரி மட்டுமே பயன்கருதாது மழைபோலப் பிறர்க்கு உதவுகிறான் எனப் பாராட்டுவதே கபிலர் நோக்கம். அதனையே இப்பாடல் காட்டுகிறது.

இது பாரியை இகழ்வது போலத் தோன்றினாலும், பாரிக்கு நிகராகக்கொடுப்பவரில்லை என்று புகழ்கிறது. இது பழிப்பது போலப் புகழ்வது ஆகும்.

9.வேற்றுமை அணி :

புலவர் ஒரு செய்யுளில் இரண்டு பொருள்களைக் கூறி முதலில் அவற்றிற்கு இடையே உள்ள வேற்றுமையையும், பின்னர் ஒரு காரணம் பற்றி அவ்விரண்டிற்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமையையும் சுட்டிக்காட்டிப் பாடுவது வேற்றுமை அணி.

எ-டு : தீயினால் சுட்ட புண் உள்ளாரும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு.

இத்திருக்குறளில் முதலில் நெருப்பு, கொடுஞ்சொல் ஆகிய இரண்டும் சுடும்தன்மை உடையவை என்று கூறப்படுகிறது. பின்னர், நெருப்பினால் சுட்ட காயம் ஆறிவிடும்; உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட வடு ஆறாது என்று இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு கூறப்படுகிறது. எனவே இது வேற்றுமை அணி ஆகும்.

10.சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி:

செய்யுளில் முன்னர் வந்த சொல், மீண்டும் மீண்டும் வந்து ஒரே பொருளைத் தருவது சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும்.

எ-டு: எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

இக்குறட்பாவில் 'விளக்கு' என்னும் சொல் ஒரே பொருளில் பலமுறை வந்துள்ளதால் இது சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும்.

11.தற்குறிப்பேற்ற அணி:

இயல்பாக நடக்கும் நிகழ்ச்சியின் மீது கவிஞர் தன் கற்பனையை ஏற்றிக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி எனப்படும்.

எ-டு: போருழந்து எடுத்த ஆரெயில் நெடுங்கொடி
வாரல் என்பன போல்மறித்துக்கைகாட்ட.

சிலப்பதிகாரத்தில் ,கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரை மாநகரத்திற்குள் நுழைய முற்படும்போது இயல்பாக காற்றில் ஆடும் வெற்றிக் கொடிகள், கோவலன் மதுரையில் கொல்லப்படுவான் என்று முன்னமே அறிந்து வரவேண்டாம் எனக் கையசைப்பதாக கவிஞர் தம் கற்பனையை ஏற்றிக் கூறியுள்ளார். எனவே இது தற்குறிப்பேற்ற அணி ஆகும்.

12.நிரல்நிறை அணி:

ஒரு செய்யுளில் சொல்லையும் பொருளையும் வரிசையாக நிறுத்தி அவ் வரிசைப்படியே பொருள் கொள்ள வைத்தல். அதாவது, சில சொற்களை முதலில் ஒரு வரிசையில் வைத்து அச்சொற்களோடு தொடர்புடைய சொற்களை அடுத்த வரிசையில் முறை மாறாமல் அமைப்பது நிரல்நிறை அணி ஆகும்.

எ-டு: அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

இத்திருக்குறளில் முதல் வரிசையில் அன்பையும் அறத்தையும் கூறி அடுத்த வரிசையில் அதனால் விளையும் பண்பையும் பயனையும் முறையாக கூறி இருப்பதால் இது நிரல் நிறை அணியாகும்.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் (SYLLABUS) குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய- 'KEETHARI – By THAMIZH SELVI' என்னும் நூலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.